NDM uvádí v licenci The Really Useful Group Ltd.

KOČKY

HUDBA	**ANDREW LLOYD WEBBER**
TEXT	**T. S. ELIOT**
PŘEBÁSNIL	**MICHAEL PROSTĚJOVSKÝ**
REŽIE	**GABRIELA PETRÁKOVÁ**
CHOREOGRAFIE	**PAVEL STROUHAL**
HUDEBNÍ NASTUDOVÁNÍ	**MAREK PRÁŠIL**
DIRIGENT	**MAREK PRÁŠIL / JAKUB ŽÍDEK**
SCÉNA	**DAVID BAZIKA**
KOSTÝMY	**ĽUDMILA VÁROSSOVÁ**
SBORMISTRYNĚ	**IVETA VISKUPOVÁ**
SOUND DESIGN	**PETR KOŠAŘ**
LIGHT DESIGN	**STANISLAV DVOŘÁK**
DRAMATURGICKÁ SPOLUPRÁCE	**PETER ORAVEC**
1. ASISTENTKA CHOREOGRAFIE	**DOMINIKA ČERVINKOVÁ**
2. ASISTENTKA CHOREOGRAFIE	**JANA TOMSOVÁ**
NÁCVIK TRIKŮ A KONZULTACE KOUZELNICKÉ TECHNIKY	**PETR KRAVČÍK**
POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE (KRUMP)	**PAVEL STANĚK**

Osoby a obsazení:

GRIZABELLA	**Hana Fialová / Katarína Hasprová**
DEMETRA	**Andrea Gabrišová / Markéta Procházková** (understudy **Kateřina Marie Fialová**)
BOMBALERÍNA	**Veronika Prášil Gidová / Kristýna Štarhová**
DŽELÍNA	**Kateřina Marie Fialová / Marianna Polyáková**
MOURA, kočka domácí	**Jarmila Hašková / Michaela Horká**
TINGL-TANGL	**Romana Dang Van / Barbora Remišová** (understudy **Kristýna Štarhová**)
JEMINÉ	**Kristina Folvarčná / Chiara Frídlová / Simona Hrabovská / Izabela Jati / Jana Kováčová / Karolína Lea Nováková**

ROZUMBRAD, TYGŘÍ HNĚV zamlada	**Laco Hudec Šubrt / Ján Slezák**
RAMBAJZ-TÁGO	**Tomáš Novotný / Ján Slezák**
MÚZ, divadelní kocour	**Petr Miller / Libor Olma / Miroslav Urbánek st.**
STAROBYL VZNEŠENÝ	**Juraj Čiernik / Jan Drahovzal**
VAŠNOSTA BRUM	**Jaroslav Rusnák / Tomáš Savka**
MUNGOJERRIE	**Vladislav Plevčík / Robert Urban**
ŠIMBAL-KLIMBAL	**Roman Harok / Peter Svetlík**
McDLOUHÝ DRÁP, BENGÁLSKÝ MOUR	**Petr Nebřenský / Pavel Staněk**
SLIČNÁ KOST	**Martina Šnytová / Eva Zbrožková**
VIKTORIE	**Andrea Kheilová / Barbora Onderková**
ABRAKA-MÁRYFUK	**Michal Bublík / Michal Klapetek / Giacomo Quatraccioni**
DARMOŠLAP	**Tomáš Krpec / Adam Živnůstka**
KŇOURA MŽOURA	**Veronika Morávková** (understudy **Roberta Battistini**)
BALTAZARKA	**Martina Pawerová / Alžběta Trembecká**
ELEKTRA	**Veronika Jiroušková / Vendula Wolná**
KASANDRA	**Michaela Danielová / Pavlína Palmovská**
ARCHIBALDUS	**Michal Candrák / Petr Nebřenský**
ALFONZIE	**Veronika Hanušová / Karolína Valalíková**
EXOTIKA	**Ludmila Semelová / Barbora Smíšková**
BALTAZAR	**Peter Dolinajec / Martin Tomsa**

Offstage company:
Jarmila Hašková, Janka Hoštáková / Ilona Piskořová, Soňa Jungová, Klára Jelínková / Lucie Rybnikářová, Tereza Kavecká / Denisa Žídková, Dagmar Mimrová, Lenka Vaňkátová, Eva Villámová, Pavel Divín / Ariel Zmuda, Adam Grygar, Tomáš Krpec, Josef Lekeš, Jan Rychtář, Roman Žiška, Adam Živnůstka

Dále účinkují sólisté instrumentalisté orchestru operety/muzikálu

1. asistent režie	**Roman Harok**
2. asistent režie, company manager	**Josef Novák-Wajda**
Asistent sbormistryně	**Bohumil Vaňkát**

Korepetitoři	**Jiří Janík, František Jeník, Vlastimil Ondruška, Marek Prášil**
Programování kláves a zvuková banka	**Günther Radelmacher**
Text sleduje	**Andrea Krzystková**
Představení řídí	**Slavomír Chmiel**
Vedoucí produkce	**Barbora Chramostová**
Produkční souboru	**Pavla Telčerová**
Technický šéf	**Stanislav Muntág**
Jevištní mistři	**Miloslav Novák, Petr Novák**
Mistr osvětlení	**Stanislav Dvořák**
Mistr zvuku	**Adam Špinka**
Zvukař představení	**Petr Šimíček**
Mistrová vlásenkárny	**Renáta Školoutová**
Mistrová garderoby	**Naděžda Vránková**
Mistr rekvizit	**Marek Kalík**
Šéf výpravy	**David Bazika**
Vedoucí umělecko-dekoračních dílen	**Barbora Macháčová**
Vedoucí výroby kostýmů	**Eva Janáková**

Scénické dekorace vyrobily umělecko-dekorační dílny NDM
Technolog – Ivana Stuchlíková, mistr čalounické dílny – Petr Missig, mistr malířsko-kašérské dílny – Pavel Klein, mistr truhlářské dílny – Martin Střelec, mistr zámečnické dílny – Jaroslav Kocourek, mistr zbrojířsko-šperkařské dílny – Ivan Petrák

Scénické kostýmy a doplňky vyrobily krejčovny NDM
Mistrová dámské krejčovny – Iva Koplová, mistrová pánské krejčovny – Kamila Wasniowska, modistka-dekoratérka – Petra Dočkalová

Premiéry 20. a 22. září 2018 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Muzikál KOČKY (CATS) uvádíme v licenci The Really Useful Group Ltd.

Fotografování a pořizování jakékoliv zvukové nebo zvukově-obrazové nahrávky představení je přísně zakázáno.

Roman Harok (Šimbal-klimbal) – foto z maskérny

SYNOPSE

První jednání

Jedenkrát za rok se scházejí desítky koček, aby společně prožily každoroční kočičí bál. K tanci všechny zve sněhobílá Viktorie a nad řádným průběhem dohlíží všudypřítomný kocour Rozumbrad. Půjde totiž o mnoho! Především starší kočky a kočičáci, kteří toho hodně pamatují a ještě více toho zažili, usilují o to, aby právě jim na závěr bálu velekocour Starobyl Vznešený udělil milost nového života.

Nestačíme se divit, co všechno mohou a dokáží kočky prožít. Obyčejná Moura, kočka domácí, vymění v noci oblíbené zápraží domu, kde se vyhřívá na sluníčku, za sklep, v němž podrobí drezúře šváby a stane se učitelkou a vychovatelkou myší.

Kocour Rambajz-tágo přivádí k davovému šílenství především kočičky mladších ročníků. A to nejen svojí sexy figurou a smyslnými pohyby! V kočičí říši však neprožíváme pouze pohodu a vzrušení, ale i smutek a zklamání. Stárnoucí prašivá kočka Grizabella má dávno za sebou doby, kdy jí ctitelé padali k nohám. Její noha je dnes zkroucená a kabát či spíše zbytky jeho cárů jsou plné bláta. V nestranném pozorovateli vzbuzuje lítost, v kočkách však spíše odpor, opovržení a hrůzu. Nikdo se jí neodváží ani dotknout, natož ji pohladit a zmírnit její bolest.

Zato kočičí dandy Vašnosta Brum si dokáže užívat života plnými doušky. Ve své váze nemá mezi ostatními kocoury konkurenci. Na toulkách po vybraných restauracích a bistrech totiž slupne všechno, co mu přijde pod nos. A ač nemá rád psy, krášlí jeho majestátní postavu v zimě i v létě psí dečky.

Vzrušení kočičímu bálu náhle přináší dvojice nerozlučných klaunů. Mungojerrie a Tingl-tangl jsou šašci a klauni, fakíři a velmistři čar. Jejich svět toulavých bot se však nemusí zamlouvat každému, občas s nimi totiž zmizí i pár šperků či dobrot ze spíže.

Kde je oheň, nechybí voda. A tak se mezi kočkami náhle objevují i psi. Na rozdíl od snášenlivých koček rozdílných ras, hafani různých psích národů se nemohou navzájem vystát. V místě, kde obvykle „chcípnul pes“, tak náhle dojde k hrůzné scéně plné pinčů a ratlíků, mezi nimiž vzplane spor a bitva. Situaci nakonec zachrání Bengálský mour, který psí smečku rozežene.

Na kočičí bál se sbíhají stále noví a noví čtyřnožci. Grizabella se nesměle snaží svěřit se ostatním se svým osudem. Sebemenší pochopení však hledá zcela marně.

Druhé jednání

Co je podstatou štěstí? Odkud přichází a kam mizí? S touto otázkou přicházejí Starobyl Vznešený a mladičká Jeminé. Že by se snad štěstí dědilo z generace na generaci?

Na kočičím bále se zjevuje stařičký divadelní kocour Múz. Doby jeho slávy jsou ty tam. Žije ze vzpomínek na svoje velké role a úspěchy na jevišti. Kočičí svět je k němu však milosrdný. Po jeho boku stojí Dželína, která je nejen jeho vrbou, nýbrž i ochránkyní. Ona a další kočky a kocouři svorně Múzovi asistují při jeho vzpomínání na roli děsivého piráta jménem Tygří hněv. A Dželína se během vyprávění neváhá proměnit ve Sličnou kost.

Ač Tygří hněv po celý život rád pil jako Dán a hopsal s lehkými kočkami, na konci života i on propadl kouzlu velké lásky.

Na cestu nočním vlakem směr severní polokoule všechny zve kocour Šimbal-klimbal. Jak taková cesta vypadá? A co se ve vlaku děje? O tom si kočky nenechají jen vyprávět, ale samy se – alespoň ve své představě – na dalekou cestu vlakem vydají.

Zničehonic však bál přerušuje hrůzostrašný kočkochlap a zlosyn McDlouhý dráp. Má pichlavý pohled, lže, jako když tiskne, a je skutečně nepolapitelným mistrem zločinu. Dnes však McDlouhý dráp překročil veškeré hranice. Všem kočkám a kocourům před jejich očima ukradl Starobyla Vznešeného. Znamená to konec bálu? Kdo jiný teď rozhodne o zrodu nového života? Situaci zachraňuje čaroděj a kouzelník Abraka-máryfuk. Je totiž všemi mastmi mazaný, potrpí si na dobré mravy a dokáže nemožné. Z karet kupříkladu vytáhne i pět es. Takže objevit, kam McDlouhý dráp ukryl velekocoura, může dokázat pouze on.

Jakmile se Starobyl Vznešený znovu objeví mezi ostatními, všichni si oddychnou. Dříve než však stihne rozhodnout, kdo se smí příští den znovu narodit, podaří se Grizabelle dovyprávět její životní příběh. Všichni si uvědomují, jakou sílu musí vynaložit, aby zcela nepropadla marnosti kalných rán a prázdných dlouhých dnů. Stejně krutý osud může přece potkat každého. Grizabella si tedy vlastně vůbec nezaslouží svůj krutý úděl. Jak napravit křivdu, která na ní byla spáchána? Naštěstí je zde ona příležitost umožnit jedné z přítomných koček nové zrození. A tak Starobyl Vznešený – za souhlasu ostatních – uděluje nový život právě Grizabelle.

„Ťap, ťap, ťap, kolem hotelu Ritz“ kráčí nakonec Grizabella vzhůru do předsálí kočičího ráje, aby příští ráno, příští úsvit uvítala v nové kráse a síle zpátky na zemi.

Kočičí bál se tak nachýlil ke konci. Příběh jedné noci a mnoha osudů sledovali nejen kočky, nýbrž i lidé, diváci. K nim se tedy nakonec Starobyl Vznešený obrací s poselstvím o přátelství koček a lidí. Konečně mohou lidé pochopit kočičí řád, jejich myšlení, a nezbývá tedy nic jiného než vzdát kočkám patřičnou úctu. Neboť právě ta je nezbytným předpokladem každého přátelství.

Gabriela Petráková na zahajovací zkoušce

KOČKY NA OSTRAVSKÝCH STŘECHÁCH

Milí diváci,

vítám Vás na muzikálu *Kočky*, v pořadí již pátém díle skladatele Andrewa Lloyda Webbera v Národním divadle moravskoslezském. Jeho libreto je vlastně mozaikou složenou z básní T. S. Eliota, nositele Nobelovy ceny za literaturu a jednoho z představitelů anglosaské nonsensové literatury. Do češtiny jej skvěle přebásnil stálý spolupracovník našeho souboru Michael Prostějovský. Ačkoliv podle svých slov český text *Koček* považuje za vůbec nejobtížnější, který kdy psal, jeho verze vynikajícím způsobem vystihuje původní Eliotův anglický text a zároveň je pro českého diváka naprosto srozumitelná.

Muzikál *Kočky* fascinuje diváky na celém světě nejen svým nevšedním námětem a vynikající hudbou, ale i scénickým zpracováním a náročnými choreografiemi. Právě pro svou dominantní taneční složku se stal i velkou výzvou pro náš soubor. Herci při zkouškách „potili krev" a budou ji potit i při každém představení: choreograf Pavel Strouhal je totiž všechny driloval jak v pečlivé stylizaci kočičího pohybu, tak v jednotlivých tanečních číslech. Navíc je ostravské obsazení *Koček* tak pestré, jak jen kočky mohou být.

Ze všech těchto důvodů jsem přesvědčena, že inscenace *Koček* bude pro náš soubor dalším milníkem a pro Vás diváky skutečným zážitkem. Nechte se proto přenést na střechy Ostravy a užijte si náš magický kočičí svět…

Gabriela Petráková
šéfka souboru opereta/muzikál NDM

ANDREW LLOYD WEBBER (1948)

hudba

Dnes nejúspěšnější žijící muzikálový skladatel na světě se narodil v Londýně jako prvorozený syn do rodiny hudebního pedagoga a skladatele Williama Lloyda Webbera, po němž podědil své výrazné nadání. Už v dětství projevoval zájem o magický svět divadla a ve svém pokoji psal a inscenoval první naivní muzikály. Studia na Oxfordu opustil ve chvíli, kdy se definitivně rozhodl stát se skladatelem. K tomuto rozhodnutí výrazně napomohlo setkání s o čtyři roky starším libretistou Timem Ricem, které dalo v roce 1968 vzniknout prvnímu společnému muzikálovému dílu *The Likes of Us* (*Ti, podobní nám*) a dětské kantátě *Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat* (*Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*).

Od *Josefa* vedla přímá cesta k dalšímu společnému dílu, rockové opeře *Jesus Christ Superstar*, jež vyšla nejprve v roce 1969 na gramofonových deskách. Teprve fenomenální úspěch nahrávky přiměl producenty, aby toto dílo uvedli také v divadelní verzi. V roce 1971 tak měl *Jesus Christ Superstar* svou oficiální premiéru na Broadwayi v režii Toma O'Horgana. Bez Tima Rice vytvořil Lloyd Webber nepříliš úspěšný titul *Jeeves* (1974), který byl později uveden s přepracovaným libretem Alana Ayckbourna pod názvem *By Jeeves* (1996). Kvality autorské dvojice Lloyd Webber – Rice však potvrdil muzikálový příběh adorované manželky argentinského diktátora Juana Peróna *Evita* (1976).

Vedle komponování muzikálových melodií se Lloyd Webber vždy zabýval i hudbou vážnou. Pro svého bratra Juliana složil několik violoncellových skladeb, pro svoji druhou manželku Sarah Brightman a Plácida Dominga napsal *Requiem*, za které získal v roce 1986 první Cenu Grammy v kategorii klasické hudby.

Těžištěm jeho díla však byly i nadále muzikály: komorní *Tell Me on a Sunday* (*Líp se loučí v neděli*, 1980), veleúspěšné *Cats* (*Kočky*, 1981), nenáročná hříčka o vláčcích s herci na kolečkových bruslích *Starlight Express* (1984) nebo nejúspěšnější muzikál *The Phantom of the Opera* (*Fantom Opery*), který se na londýnském West Endu hraje nepřetržitě od roku 1986, dočkal se filmové podoby, a dokonce i divadelního pokračování. Dalšími divácky úspěšnými muzikály byly *Aspects of Love* (*Podoby lásky*, 1989) a zejména *Sunset Boulevard* (1993), jenž se stal na dlouhou dobu posledním výrazným sklada-

telovým úspěchem, alespoň co se týká ocenění i počtu uvedení. Další tituly jako *Whistle Down the Wind* (*Pískání po větru*, 1998), *The Beautiful Game* (Báječná hra, 2000) či *The Woman in White* (*Žena v bílém*, 2004) se už tak nadšeného přijetí nedočkaly.

Za neúspěšný je považován i muzikál *Love Never Dies* (*Láska nikdy neumírá*), volné pokračování *Fantoma Opery*. Premiéra se uskutečnila v Londýně v roce 2010 a už po roce a půl jeho uvádění předčasně skončilo. Přepracovaná podoba *Love Never Dies* měla premiéru v roce 2011 v australském Melbournu, kde se setkala s přijetím mnohem vřelejším. Na jaře 2011 se v Londýně uskutečnila také premiéra nové divadelní adaptace známého filmového muzikálu *Wizard of Oz* (*Čaroděj ze země Oz*), při němž se Andrew Lloyd Webber, který byl rovněž producentem muzikálu, po mnoha letech znovu pracovně setkal s Timem Ricem, jenž pro tento titul přepracoval scénář. Společně dopsali i několik nových písní. Od prosince 2013 do konce března 2014 byl v Londýně uváděn skladatelův předposlední muzikál *Stephen Ward*, jehož příběh se zabýval nejslavnějším milostným skandálem studené války. Prozatím poslední Lloyd Webberův muzikál *School of Rock* (*Škola rocku*) podle úspěšného filmu měl premiéru na Broadwayi na podzim roku 2015.

Andrew Lloyd Webber je zároveň vlastníkem produkční společnosti The Really Useful Group, jejímž prostřednictvím spravuje a vlastní šest londýnských divadel včetně prestižních Royal Drury Lane a London Palladium. Nadace Andrewa Lloyda Webbera se také stala jednou z předních britských charitativních organizací podporujících umění a hudbu.

V posledním desetiletí se skladatel stal i významným televizním producentem a porotcem televizních soutěží s prvky reality show. Ve svých pořadech hledal nové adepty muzikálové slávy.

Během své kariéry obdržel mnoho ocenění, mimo jiné filmového Oscara, televizní Emmy, několik Cen Laurence Oliviera, Tony, Grammy a řadu dalších. V roce 1992 jej královna Alžběta II. povýšila za zásluhy v oblasti umění do rytířského stavu, a v roce 1997 dokonce jmenovala lordem, čímž se stal doživotním členem Sněmovny lordů.

Laco Hudec Šubrt (Rozumbrad) – foto z maskérny

THOMAS STEARNS ELIOT (1888–1965)

literární předloha textu

Anglický básník, esejista, dramatik a kritik amerického původu. Narodil se v St. Louisu v americkém státě Missouri, studoval filozofii a literární vědu na Harvardské univerzitě a ve studiích pokračoval i na francouzské Sorbonně, německých univerzitách a na Merton College v Oxfordu.

V roce 1916 se definitivně usadil v Anglii, kde začal učit na střední škole. O rok později se však stal redaktorem časopisu *The Egoist* a zároveň až do poloviny 20. let pracoval v zahraničním oddělení Lloydovy banky. V roce 1922 založil čtvrtletník *The Criterion*, v jehož prvním čísle otiskl svou posléze velmi známou báseň *The Waste Land* (*Pustina* nebo též *Zpustlá země*). V tomto čtvrtletníku informoval o světovém ideovém a literárním vývoji, čímž značně ovlivňoval soudobou básnickou tvorbu v Anglii a v USA. V roce 1927 se Eliot stal ředitelem nakladatelství Faber and Faber, v němž postupně uveřejňoval díla moderních britských básníků. Téhož roku se stal britským občanem, vstoupil do anglikánské církve a do USA se v dalších letech vracel jen na kratší pobyty.

Svou první samostatnou sbírku básní *Prufrock and Other Observations (Prufrock a jiná pozorování)* vydal v roce 1917. Následovaly *Poems (Básně)* v roce 1919 a již zmíněný vrcholný text *The Waste Land (Pustina)* z roku 1922, která je vedle Joyceova *Odyssea* považována za druhý vrchol britského literárního modernismu. Náboženskou a filozoficko-metafyzickou tematiku mají sbírky *Collected Poems* (*Sebrané básně,* 1936) a *Four Quartets* (*Čtyři kvarteta,* 1943), složená ze čtyř reflexivních, meditativních částí.

Psal také dramata ve verších, která jsou určena širšímu a mnohdy neliterárnímu publiku, a proto se vyznačují větší sdělností. Tematicky jsou ale blízká jeho poezii, například *The Murder in the Cathedral* (*Vražda v katedrále*, 1935), *The Family Reunion* (*Rodinné setkání*, 1939), *The Confidental Clerk* (*Prokurista*, 1954), *The Cocktail Party* (*Koktejlový večírek*, 1956) nebo *The Elder Statesman* (*Zasloužilý státník*, 1959).

O celoživotním propojení jeho básnické tvorby s kritickou činností svědčí mimo jiné fakt, že vydal na pět set esejů, týkajících se nejrůznějších stránek uměleckého i politického života.

Hlavním tématem Eliotovy umělecké tvorby bylo odcizení, osamocenost člověka a nemožnost komunikace mezi lidmi. Forma jeho poezie se vyznačovala nesouvislostí, úryvkovitostí, náznakovostí, častými narážkami na literární dědictví a tradice minulosti i jejich častým parodováním a bohatou škálou jazyka od triviální hovorové řeči až po symbolický, ornamentální jazyk se svébytným rytmem volného verše. Sbírka veršů *Old Possum's Book of Practical Cats* (*Praktická kniha o šikovných kočkách*), která se stala literárním základem muzikálu *Kočky*, se objevila na pultech knihkupectví poprvé v říjnu 1939. Eliot měl velkou zálibu v chovu a sledování koček a sousloví „Old Possum" („stará vačice"), které čteme v názvu této sbírky, bylo ve skutečnosti jeho přezdívkou mezi přáteli.

Uměleckými kvalitami i formálními inovacemi se Eliot stal jedním z vrcholných a současně nejvlivnějších tvůrců anglofonní a zároveň i světové poezie 20. století. Roku 1948 mu byla udělena Nobelova cena za literaturu, a to za jeho pozoruhodný průkopnický příspěvek obohacující soudobou poezii. Zemřel v Londýně v roce 1965.

Martina Šnytová (Sličná kost) – foto z maskérny

MICHAEL PROSTĚJOVSKÝ (1948)

přebásnění

Textař, libretista, rozhlasový novinář a producent. Jako autor napsal v 60. a 70. letech 400 písňových textů pro přední české interprety (*Nářek převozníka, Šípková Růženka, Pět havranů, Řekněte, odkud vás znám, Do re mi la, Podej mi ruku a projdem Václavák, Agáta*). V tehdejší největší československé gramofonové firmě Supraphon pracoval jako šéf dramaturgie a produkce. Studoval divadelní a filmovou vědu se zaměřením na hudební divadlo a po svém odchodu do Německa počátkem 80. let měl možnost důkladně poznat muzikálové produkce jak v této zemi, tak i v Londýně a New Yorku. Osmnáct let pracoval jako redaktor německých rozhlasových stanic Deutschlandfunk a Deutsche Welle. Od počátku 90. let je jedním z těch, kteří budují moderní muzikálovou scénu v České republice. Přebásnil česká libreta muzikálů Andrewa Lloyda Webbera a Tima Rice *Jesus Christ Superstar*, *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* a *Evita*. Do češtiny přebásnil i dva další muzikály stejného skladatele – *Cats* (*Kočky*) a *Sunset Boulevard*. Z dalších světových titulů má na svém kontě české verze muzikálů *Kráska a zvíře*, *Carousel*, *Děj se co děj*, *Rocky* a operety *Vévodkyně z Chicaga*; z tvorby německého libretisty Michaela Kunzeho pak kromě *Rebeccy* také muzikály *Mozart!* a *Ples upírů*.

Pro projekt muzikálové adaptace opery Antonína Dvořáka *Rusalka – Muzikál*, který byl jeho nápadem, přepracoval nejen libreto, nýbrž byl i spoluproducentem a uměleckým šéfem pražské inscenace. Napsal rovněž texty k rodinnému pohádkovému muzikálu *Popelka*. S Národním divadlem moravskoslezským kontinuálně spolupracuje od roku 2010, kdy se jako autor českého přebásnění podílel na realizaci světové premiéry přepracované verze muzikálu *Marguerite*. V roce 2013 napsal písňové texty k původnímu českému muzikálu *Fantom Londýna*, který v nastudování Národního divadla moravskoslezského získal v roce 2015 tři ceny včetně hlavní „Grand Prix“ na mezinárodním muzikálovém festivalu DIMF v jihokorejském Tegu (Daegu). Napsal první českou muzikálovou encyklopedii *Muzikál expres* a na vlnách Českého rozhlasu Dvojka vysílá již od roku 1990 stejnojmenný muzikálový magazín. Historii muzikálu přednášel na Katedře divadelní vědy FF UK i na dalších školách.

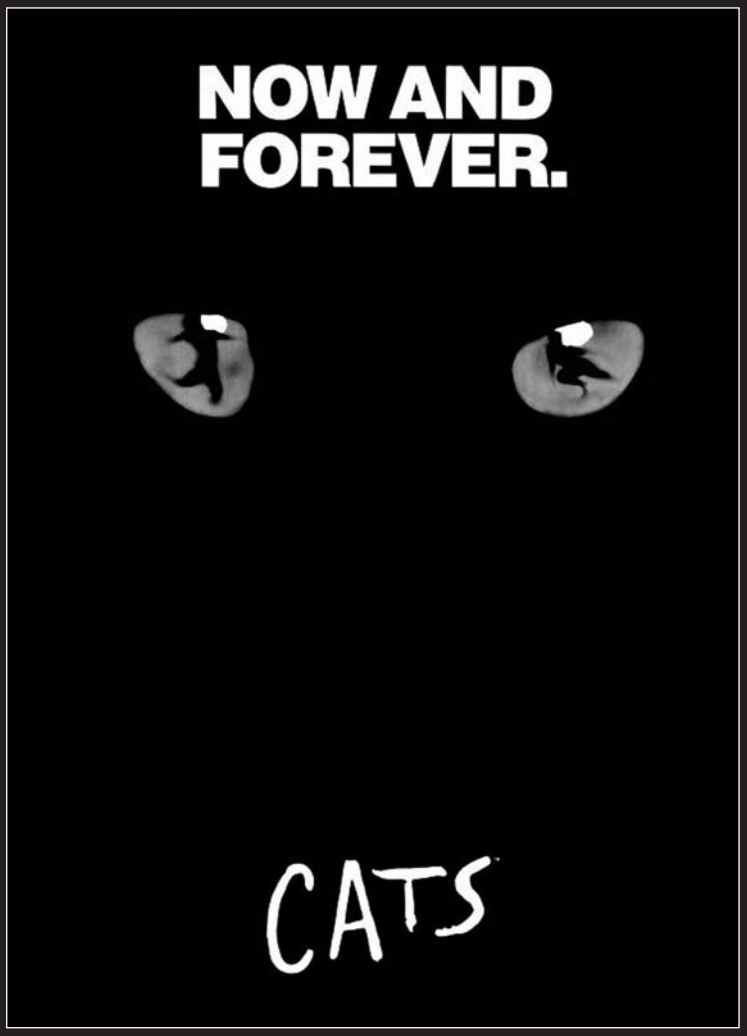

Plakát první broadwayské inscenace *Cats* (1982)

KOČKY TU JSOU, CO ZNÁM TENHLE SVĚT

Michael Prostějovský, Pavel Bár

Na konci 70. let měl skladatel Andrew Lloyd Webber na svém kontě tři velmi úspěšná díla – prvotinu *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* (1968), rockovou operu *Jesus Christ Superstar* (1970) a nejnověji také *Evitu* (1976). Už před jejím uvedením začaly vztahy mezi Lloydem Webberem a jeho nejbližším spolupracovníkem, textařem a libretistou Timem Ricem značně chladnout. Na konci 70. let se pak zásadně vyhrotily, a to během spolupráce na písňovém cyklu pro ženský hlas. Rice byl nápadem nadšen a předpokládal, že cyklus vzniká pro Elaine Paige, která nedlouho předtím zazářila jako hlavní hvězda v *Evitě* a se kterou měl v té době již veřejný vztah. Lloyd Webber však Riceovo sblížení s Elaine odsuzoval – přátelil se totiž s Riceovou manželkou a navíc tehdy zastával názor, že osobní vztahy mezi autory a interprety nejsou vhodné. Sám však ještě netušil, že něco podobného potká o pár let později i jeho, když se zamiluje do zpěvačky Sarah Brightmanové.

Úspěch *Evity* se tak vlastně stal zakončením zhruba desetileté spolupráce autorské dvojice Lloyd Webber – Rice. Ačkoliv v té době začínal Lloyd Webber spolupracovat s textařem Donem Blackem, s nímž posléze vytvořili muzikál *Tell Me on a Sunday* (*Líp se loučí v neděli*, 1979), zároveň jej – jak sám uvádí – lákala možnost zkusit komponovat na texty již hotové. Snad náhodou nebo shodou okolností mu po letech padla do ruky jeho oblíbená knížka básní z dětství od T. S. Eliota *Old Possum's Book of Practical Cats* (*Praktická kniha o šikovných kočkách*). Eliotova „kočičí kniha" se hned po svém prvním vydání v roce 1939 stala bestsellerem a anglické děti s ní vyrůstaly po řadu generací. Lloydu Webberovi se všechny mimořádné výrazy, představy a obrazy, které si kdysi zamiloval a zapamatoval, náhle vrátily zpátky. Došel k závěru, že se mohou stát základem jeho nového díla, a proto jejich část zkusil zhudebnit a deset scén nechal zazpívat své spolupracovníky na polosoukromém večírku. Pozvána tehdy byla i vdova po spisovateli Valerie Eliotová. Její nadšení z prezentovaných skladeb dalo skladateli impuls k další práci. Valerie mu navíc z manželovy literární pozůstalosti poskytla množství dopisů, nepublikovaných básní, nedokončených fragmentů a také Eliotův seznam kočičích jmen. V tu chvíli Lloyd Webber věděl, že potřebuje někoho, kdo mu pomůže dát budoucímu dílu dramatickou strukturu. Doufal, že to bude opět režisér Harold Prince, který odvedl neoby-

čejný kus práce na muzikálu *Evita*. Ale Prince Lloydovy Webberovy záměry s kočičím muzikálem nedokázal pochopit, stále v něm hledal nějakou konkrétní metaforu a nechtěl se smířit s tím, že jde o „pouhý" výlet do fantaskního světa čtyřnohých mazlíčků.

Když Lloyd Webber u Prince neuspěl, obrátil se na režiséra Trevora Nunna, který se ve věku osmadvaceti let stal historicky nejmladším uměleckým ředitelem prestižní Královské shakespearovské společnosti. Těšil se vynikající pověsti v činoherním světě, měl však jen malou zkušenost s komerčním divadlem. Divácká popularita jeho inscenací ale Lloyda Webbera nakonec přesvědčila, že právě Nunn bude tím nejlepším partnerem pro uskutečnění jeho záměrů. *Cats* se tak posléze pro Nunna staly prvním, avšak zdaleka ne posledním výletem do světa muzikálu – později následovaly tituly jako *Starlight Express* (1984), *Les Misérables* (*Bídníci*, 1985), *Chess* (*Šach*, 1986), *Sunset Boulevard* (1993) a řada dalších.

Další klíčovou postavou, kterou Lloyd Webber tehdy hledal, byl producent. Ačkoliv se již dříve rozhodl napodobit amerického hudebního skladatele Richarda Rodgerse a stát se producentem svých děl prostřednictvím vlastní společnosti Really Useful Company, věděl, že vedle sebe potřebuje zkušeného profesionála. Našel jej v mladém producentovi jménem Cameron Mackintosh, který byl ve svých tehdejších čtyřiatřiceti letech nejperspektivnějším nováčkem v oboru. Oba viděli v rodícím se muzikálu velký potenciál, jenž se měl vymykat všemu, na co byli diváci do té doby zvyklí, a to jak dějově, tak scénicky.

I když Lloyd Webber zhudebnil všechny básně knihy, stále měl málo materiálu pro celovečerní inscenaci. Vrátil se proto k rukopisům, které mu poskytla Valerie Eliotová, a rovněž je využil. Jeden text pak vznikl zcela nově – na začátku zkoušení nového díla totiž přišel režisér Trevor Nunn s myšlenkou, že jim stále chybí nějaká ústřední melodie, která by se pro muzikál stala charakteristickou. Jednoduše řečeno, potřebovali opravdový hit. A Lloyd Webber skutečně v krátké době přišel s melodií, kterou dnes zná celý svět pod názvem „Memory" („Vzpomínky"). Chyběl k ní však text, který by jasně vystihl charakter staré prašivé kočky Grizabelly, od níž se všechny ostatní odvracejí, když vzpomíná na svá nejlepší léta. Novou melodii proto Lloyd Webber nabídl ke zpracování Timu Riceovi, jemuž se sice do této práce příliš nechtělo, ovšem když začalo být jasné, že novou píseň bude zpívat Elaine Paige, svolil. Během dvou dní napsal melancholický text o životě mezi světlem a tmou. Netušil však, že se režisér Nunn pod vidinou

Budova New London Theatre v době světové premiéry muzikálu *Cats*

Návrh kostýmu kočky Grizabelly pro premiérovou inscenaci muzikálu *Cats*

tučných tantiém rovněž pokouší o text na tuto melodii a že právě on vytvoří vlastní verzi písně o měsíčním svitu a vzpomínkách. V průběhu předpremiér nakonec zazněly obě varianty, jelikož však měl vedle Andrewa Lloyda Webbera rozhodující slovo i Trevor Nunn coby režisér, padla konečná volba právě na jeho znění textu. Rice se pochopitelně cítil podvedený a došel k názoru, že Nunn s Lloydem Webberem s ním od počátku hráli nečistou hru. Definitivně tak s Lloydem Webberem přerušil veškerou spolupráci a kdysi tak úspěšné autorské duo se na dlouhá léta rozpadlo.

Vzhůru na scénu!

Skladatel Lloyd Webber a režisér Nunn chtěli na jevišti vytvořit oslňující a přesvědčivý kočičí svět a za tímto účelem oslovili scénografa Johna Napiera, který s Nunnem úzce spolupracoval na mnohých úspěšných inscenacích Královské shakespearovské společnosti. Další klíčovou členkou realizačního týmu se stala choreografka Gillian Lynne, která mimo jiných spolupracovala s Královskou operou Covent Garden. Vzhledem k tomu, že *Cats* neměly obsahovat mluvené dialogy, rozhodli se inscenátoři angažovat výhradně tančící zpěváky a zpívající tanečníky, kteří se v přiléhavých kočičích trikotech budou pohybovat jako skutečné kočky, prohánějící se nejen po jevišti, ale i mezi diváky. Konkurzů se nakonec zúčastnilo na tisíc zájemců z celé Anglie. V nově vytvořeném ansámblu nechyběla ani budoucí hvězda britské muzikálové scény Sarah Brightman. Ani ona, ani Lloyd Webber tehdy netušili, že se za pár let stanou manželi a že jí slavný skladatel přímo na tělo napíše hlavní roli ve svém dalším proslulém muzikálu *Fantom Opery*. Do role prašivé kočky Grizabelly obsadili tvůrci herečku Judi Dench, která úzce spolupracovala s Trevorem Nunnem již v Královské shakespearovské společnosti. Do tanečních čísel se ale během zkoušek pouštěla s takovou vervou, že si natrhla Achillovu šlachu, a musela se podrobit operaci. Nakonec tak do role Grizabelly angažovali Elaine Paige, tehdy divákům známou především díky jejímu ztvárnění titulní role v muzikálu *Evita*.
Divadlo New London na ulici Drury Lane, které si producenti vyhlédli, rozhodně nepatřilo k tradičním a velkolepým londýnským scénám. Pověrčivou divadelní branží bylo dokonce považováno za nešťastný prostor, protože v něm od jeho otevření v roce 1973 neslavilo žádné dílo kýžený úspěch. Mnohem častěji se tudíž používalo jako televizní studio, v čemž ale Nunn viděl jednoznačný klad – Napier velkou

scénu přeměnil v impozantní smetiště v nadživotní velikosti, které je ze tří stran obklopeno publikem, a zboural tak tradiční hranici mezi jevištěm a hledištěm. Veškeré předměty navíc byly trojnásobně zvětšené, aby svou velikostí odpovídaly kočičí perspektivě.

Cameron Mackintosh vzhledem ke svým zkušenostem plně respektoval staré pravidlo, že producent nemá do inscenace investovat vlastní peníze, a proto sháněl vhodné investory. Překvapivě se mu je však po dlouhou dobu nedařilo sehnat – nikdo z těch, s nimiž v minulosti spolupracoval, totiž projektu nevěřil natolik, aby byl ochoten podstoupit riziko a vložit do něj větší částku. Mackintosh tak dal nakonec potřebné peníze dohromady tak říkajíc „po drobných“: vydal novinový inzerát, že se hledají investoři s minimálním vkladem 750 liber, což ani tehdy nebyla příliš vysoká částka. Nakonec tak dal požadovanou sumu dohromady pomocí 220 investorů – pro všechny z nich dnes tato investice znamená životní zajištění. *Cats* totiž ihned po premiéře předčily svým ohlasem mezi diváky veškerá očekávání. Úspěch a radost nezkazila ani hrozba pumového útoku během závěrečné premiérové děkovačky, jež přinutila publikum i soubor v kostýmech a maskách opustit divadlo. Anonymně nahlášená hrozba se však nakonec nepotvrdila. Velkým hitem se také okamžitě stala ústřední melodie „Memory“ („Vzpomínky“) v podání Elaine Paige.

Jednoznačný úspěch v Londýně znamenal jasný signál pro co nejrychlejší uvedení *Cats* i na newyorské Broadwayi. Do tamního divadla Winter Garden inscenaci přenesli původní inscenátoři se vším, co k ní v Londýně neodmyslitelně patřilo. Za tímto účelem však museli přebudovat celé divadlo – stavbaři se tak prokopali do hloubky šesti metrů až k samému žulovému podloží New Yorku, aby mohli instalovat těžká hydraulická zařízení; do stropu a střechy divadla vybourali otvory, aby se mohlo uskutečnit závěrečné Grizabellino zmizení a divák získal skutečný pocit, že spatřil její odchod na opravdovou newyorskou noční oblohu.

Nadšené divácké ohlasy z Londýna přinesly *Kočkám* na Broadwayi obrovský zájem o vstupenky již před premiérou. I po uvedení inscenace bylo publikum nadšené, jiný názor však prezentovali kritici ve svých nepříliš lichotivých recenzích. Lloyd Webber se však nenechal odradit a tvrdil, že přesně takovou reakci na uvedení díla britských autorů v USA očekával. Ve věku 34 let se mu navíc podařilo něco, co nikdy nikomu před ním: na Broadwayi se mu hrály tři muzikály současně – kromě *Cats* i *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* a *Evita*.

Elaine Paige jako kočka Grizabella v premiérové inscenaci *Cats* (1981)

Část původního tvůrčího týmu během obnoveného nastudování muzikálu *Cats* na londýnském West Endu (2014) – mezi kočkami režisér Trevor Nunn, skladatel Andrew Lloyd Webber a choreografka Gillian Lynne

Malá bilance velkých úspěchů

Kočky se v mnoha ohledech staly nejúspěšnějším muzikálem v divadelní historii, i když je o některá prvenství v průběhu času připravil *Fantom Opery* stejného skladatele a *Les Misérables (Bídníci)* stejného producenta. Pokud jde o newyorskou Broadway, jsou dnes v počtu repríz bez přestávky aktuálně čtvrtým nejhranějším muzikálem za *Fantomem Opery*, *Chicagem* a *Lvím králem*. Uvedeny byly ve třech stech městech a více než 30 zemích, přeloženy do téměř dvou desítek jazyků a vidělo je přes 73 milionů diváků. Staly se dokonce prvním britským muzikálem, který byl uváděn i v někdejším Sovětském svazu a ve východním Berlíně, a to díky zájezdové produkci rakouského Divadla na Vídeňce (Theater an der Wien), které *Kočky* uvedlo v roce 1983 jako první plně licencovanou inscenaci na území kontinentální Evropy. *Kočky* znamenají i počátek „muzikálu superlativů" v Německu. V dubnu 1986 je uvedl v Hamburku na scéně tamní Operety producent Friedrich Kurz. Pro tento účel založil produkční společnost Stella, která se v dalších letech stala nejvýznamnějším muzikálovým producentem v Německu.
V roce 1998 bylo představení *Koček* zaznamenáno televizní technikou a vyšlo i na DVD – diváci po celém světě tak mohli a mohou na obrazovkách spatřit a slyšet prakticky totéž, co návštěvníci premiérové inscenace, a to s nejlepšími představiteli jednotlivých rolí, kteří se za 21 let na jevišti vystřídali (mj. Elaine Paige, John Mills, Ken Page, John Patridge ad.). Aktuálně se připravuje i nové filmové zpracování legendárního muzikálu, datum premiéry zatím není známo.

Kočky zpívají česky

Po muzikálech *Jesus Christ Superstar*, *Evita* a *Tell Me on a Sunday* (*Líp se loučí v neděli*) se na podzim roku 2004 staly *Kočky* čtvrtým dílem Andrewa Lloyda Webbera, kterého jsme se dočkali i u nás. Na české verzi, uváděné v Divadle Milénium v areálu pražské holešovické tržnice, se podílela řada těch, kteří se zasloužili o tuzemský úspěch rockové opery *Jesus Christ Superstar* – mezi jinými producenti Stanislav Aubrecht a Jozef Celder, skrývající se za názvem společnosti Kočky v triku, dirigent Ota Balage nebo autor českého přebásnění Michael Prostějovský. Scénická koncepce pražského uvedení přenesla rej koček ze smetiště na starou půdu domu a dala mu tak pro domácí publikum poněkud voňavější nádech. Před pre-

miérou panovaly v divadelních kuloárech obavy, zda je tak tanečně a pěvecky náročně dílo u nás vůbec možné realizovat, premiéra však dala jasnou odpověď, že ano. Přes nepochybnou kvalitu inscenace se však pražské *Cats* dočkaly „jen“ 164 repríz, a to patrně i kvůli tehdy malé obeznámenosti českého publika s tímto titulem a s tím spojenou prezentací muzikálu pod původním anglickým názvem *Cats* bez jeho českého překladu. V obsazení navíc chybělo množství známých jmen, na něž byli diváci u jiných pražských produkcí zvyklí – v pěvecky a tanečně mimořádně náročném muzikálu by však řada z těchto celebrit neobstála. Praha však nebyla jedinou metropolí, kde *Kočky* svojí návštěvností nelámaly rekordy. Tou druhou byla Moskva, kde se premiéra konala v roce 2005, a to v přímé spolupráci produkční firmy skladatele Really Useful Group s nově založenou moskevskou pobočkou světového produkčního giganta Stage Enterntainment nizozemského podnikatele Joopa van den Endeho. Tamní počet představení však nakonec nedosáhl ani počtu repríz pražských.

V roce 2015 uvedlo *Kočky* také Městské divadlo Brno, kde režisér Stanislav Moša přišel se zcela novou režijně-dramaturgickou koncepcí. Postavy muzikálu totiž nepředstavil tradičně jako zvířecí figury, ale jako různorodé lidské typy. Dějištěm tedy tentokrát nebylo ani smetiště, ani stará půda, ale luxusní byt, kde se na maškarním večírku schází dekadentní společenská smetánka. Na jevišti tak místo více či méně roztomilých kočičích tvorů defilovali lidé v lidském oblečení a s lidskými problémy. I přes mnohé nesporné kvality však brněnský pokus o polidštění zvířecích hrdinů nezaujal tolik jako jiné inscenace tohoto legendárního titulu.

Třetí českou inscenaci muzikálu *Cats* – i tentokrát již s počeštěným názvem *Kočky* – nastudoval muzikálový soubor Divadla J. K. Tyla v Plzni. Jejich premiéra se měla stát jedním ze zahajovacích představení nově vystavěné budovy plzeňské Nové scény, kvůli technickým potížím novostavby se však premiéra uskutečnila až s tříměsíčním zpožděním o Vánocích roku 2014. Díky obrovskému ohlasu u tamního publika nakonec zaznamenala přes 70 repríz. Na pozvání šéfa plzeňského souboru Lumíra Olšovského si ve čtyřech speciálních reprízách jako host zopakovala roli kočky Grizabelly z premiérového pražského nastudování i zpěvačka Helena Vondráčková.

Ostravské nastudování je tedy čtvrtým uvedením proslulých *Koček* na českých jevištích – a věříme, že svou úspěšností předčí všechna předchozí.

Fotografie z prozatím posledního uvedení muzikálu *Cats* na Broadwayi (2016)

ČESKÉ INSCENACE MUZIKÁLU KOČKY

(podle údajů Institutu umění – Divadelního ústavu)

CATS

Divadlo Milénium, Praha
(producent Kočky v triku, s. r. o.)
Premiéra 5. 11. 2004, derniéra červen 2005, 164 repríz

Režie: Juraj Deák
Choreografie: Pavel Strouhal
Hudební nastudování: Ota Balage
Dirigent: Ota Balage / Pavel Kantořík
Scéna: Václav Mikule, Michal Syrový, Stanislav Aubrecht
Kostýmy: Šárka Svobodová Hejnová
Light design: Jozef Celder

Grizabella – Yvetta Blanarovičová / Zuzana Ďurdinová / Dita Hořínková / Helena Vondráčková
Rambajz-tágo – Marek Holý / Juraj Bernáth / Roman Říčař
Rozumbrad – Laco Hudec / Hynek Svrček
Starobyl Vznešený, Vašnosta Brum – Dalibor Tolaš / Zdeněk Plech / Pavel Vančura / Pavel Tolaš / Petr Tolaš
Tingl-tangl – Gabriela Jemelíková / Hana Houbová
Mungojerrie – Filip Gröger
Šimbal-klimbal – Hynek Svrček / Zdeněk Bubák / Petr Novotný
Múz, divadelní kocour – Jozef Zíma / Jaroslav Kepka / Jan Počepický
Demetra – Martina Ošlejšková / Daniela Šinkorová / Kateřina Šildová
Bomba-balerína – Zuzana Krištofová Kolářová / Martina Ošlejšková
Dželína – Martina Ošlejšková / Lucie Žďárská / Zuzana Ďurdinová

Foto: Antonín Malý

KOČKY

Městské divadlo Brno – Hudební scéna
Premiéra 11. 5. 2013, derniéra 1. 8. 2017, 49 repríz

Režie: Stanislav Moša
Choreografie: Hana Kratochvílová, Aneta Majerová
Hudební nastudování a dirigent: Dan Kalousek / Caspar Richter
Scéna: Petr Hloušek
Kostýmy: Andrea Kučerová

Grizabella – Alena Antalová / Hana Holišová
Rambajz-tágo – Dušan Vitázek / Peter Pecha
Rozumbrad – Aleš Slanina / Ondřej Studénka
Blahobyl Všemocný – Petr Gazdík / Karel Škarka
Vašnosta Brum – Robert Jícha / Milan Němec
Tingl-tangl – Mária Lalková / Jana Tesařová
Mungodžery – Kristian Pekar / Robert Rozsochatecký
Šimbal-klimbal – Jiří Mach / Laco Hudec
Múz, divadelní kocour – Ladislav Kolář / Jan Mazák
Múz za mlada – Lukáš Vlček / Jonáš Florián
Demetra – Ivana Vaňková / Veronika Bošjaková
Bombalerína – Andrea Březinová / Svetlana Janotová
Dželína – Radka Coufalová / Barbora Remišová

Foto: Tino Kratochvíl

KOČKY

Divadlo J. K. Tyla v Plzni – Nová scéna

Premiéra 25. 12. 2014, derniéra 9. 12. 2017, 72 repríz

Režie: Roman Meluzín
Choreografie: Richard Ševčík, Jiří Pokorný
Dirigent: Pavel Kantořík / Jiří Petrdlík
Scéna: Daniel Dvořák
Kostýmy: Šárka Hejnová

Grizabella – Stanislava Topinková Fořtová
Rambajz-tágo – Jozef Hruškoci
Rozumbrad – Laco Hudec / Lukáš Ondruš
Starobyl Vznešený, Vašnosta Brum – Juraj Čiernik / Martin Matoušek
Tingl-tangl – Eva Staškovičová
Mungojerrie – Pavel Režný
Šimbal-klimbal – Jan Fanta
Múz, divadelní kocour – Miro Grisa
Demetra – Veronika Veselá
Bomba-balerína – Karolína Gudasová (understudy Lucie Zvoníková)
Dželína – Petra Vraspírová / Kateřina Falcová

Foto: Pavel Křivánek

Hana Fialová (Grizabella) – foto z maskérny

HUDEBNÍ ČÍSLA

První jednání

Předehra
Kočičí song pro kočičí svět *(všechny kočky)*
Zákon kočičích jmen *(všechny kočky)*
Kočky to táhne na kočičí bál *(Rambajz-tágo, Rozumbrad, všichni)*
Moura, kočka domácí *(Rozumbrad, Dželína, Demetra, Bombalerína, Moura, kočky)*
Rambajz-tágo *(Rambajz-tágo, Darmošlap, Bombalerína, kočky)*
Grizabella *(Grizabella, Demetra, Bombalerína, kočky)*
Vašnosta Brum *(Moura, Bombalerína, Dželína, Vašnosta Brum, kočky)*
Mungojerrie a Ting-tangl *(Mungojerrie, Ting-tangl)*
Starobyl Vznešený *(Kňoura, Darmošlap, Rozumbrad, Rambajz-tágo, kočky)*
Hrůzný příběh plný snů! *(Rozumbrad, Mungojerrie, Starobyl Vznešený, kočky)*
Kočičí bál *(všechny kočky)*
Vzpomínky *(Grizabella)*

Druhé jednání

Pocit štěstí *(Starobyl Vznešený, Jeminé, kočky)*
Múz, divadelní kocour *(Moura, Múz)*
Tak skončil Tygří hněv *(Tygří hněv, Rambajz-tágo, Sličná kost, kočky)*
Poslední árie – Barmanka Lilly a papoušek Billy *(Tygří hněv, Sličná kost, Múz, kočky)*
Tak skončil Tygří hněv 2 *(Darmošlap, Tygří hněv, kočky)*
Múz, divadelní kocour 2 *(Múz, Starobyl Vznešený)*
Šimbal-klimbal *(Starobyl Vznešený, Tingl-tangl, Šimbal-klimbal, kočky)*
McDlouhý dráp *(Demetra, Bombalerína, kočky)*
Abraka-máryfuk *(Rambajz-tágo, kočky)*
Vzpomínky 2 *(Jeminé, Rozumbrad, Grizabella)*
Ťap, ťap, ťap směr kočičí ráj *(všechny kočky)*
Hýčkání koček *(Starobyl Vznešený, kočky)*
Finále *(všechny kočky)*

FOTO ZE ZKOUŠEK

INSCENAČNÍ TÝM

GABRIELA PETRÁKOVÁ
režie

Režisérka a dramaturgyně Gabriela Petráková vystudovala Janáčkovu konzervatoř v Ostravě, obor zpěv (soprán). Hostovala v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě (opera, opereta, muzikál). Poté byla po několik let členkou souboru Slezského divadla Opava, než odešla studovat operní režii na Hudební fakultu Akademie múzických umění v Praze. Zde absolvovala v roce 2007 inscenací *Ženitby* Bohuslava Martinů. V průběhu studia spolupracovala od roku 2004 s Národním divadlem v Praze a s Dětskou operou Praha. V roce 2009 se stala režisérkou Operního studia Fakulty umění Ostravské univerzity, se kterým nastudovala Mozartovu *Figarovu svatbu*. Od roku 2010 byla dramaturgyní souboru opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského a do roku 2014 zároveň jeho šéfkou. Do této funkce se vrátila od sezóny 2017/2018. Z inscenací, které režírovala, jmenujme např. *Příběh vojáka* I. Stravinského (divadlo Minor, 2005), *Paní Marjánku, matku pluku* (Národní divadlo moravskoslezské, 2007) nebo muzikál *The Angels* L. Hurníka, který režírovala pro festival Pražské jaro 2006 v rámci projektu Bouda Národního divadla. V roce 2014 režírovala v Divadle F. X. Šaldy Liberec operetu *Polská krev*. Na jaře 2016 byla v bratislavském Divadle Nová scéna v její režii uvedena slovenská premiéra legendárního muzikálu *Cats* pod slovenským názvem *Mačky*. V prosinci 2010 uvedla v Národním divadle moravskoslezském (Divadle Jiřího Myrona) světovou premiéru obnovené verze muzikálu *Marguerite* z dílny slavných muzikálových autorů Michela Legranda, Alaina Boublila a Marie Zamory, pro kterou vytvořila scénickou režii. Jako šéfka souboru operety/muzikálu v minulých sezónách nastudovala oblíbený muzikál Karla Svobody *Noc na Karlštejně*, klasické operety *Polská krev* skladatele Oskara Nedbala a *Krásná Helena* Jacquese Offenbacha, biblický muzikál *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* a české premiéry jedinečného díla Andrewa Lloyda Webbera *Sunset Boulevard* a muzikálu *Rebecca* Michaela Kunzeho a Sylvestera Levaye.

MAREK PRÁŠIL
hudební nastudování, dirigent

Studoval na Janáčkově konzervatoři, Fakultě umění Ostravské univerzity a Janáčkově akademii múzických umění v Brně. V současnosti je na JAMU doktorandem ve třídě mezinárodně uznávaného dirigenta Tomáše Hanuse. V roce 2015 mu bylo uděleno stipendium Bayreuther Festspiele.
Je v angažmá operety/muzikálu NDM, kde diriguje především muzikálové tituly. Mezi nejvýraznější inscenace, u kterých je podepsán pod hudebním nastudováním, patří muzikály *Edith a Marlene, Rebecca* či baletní inscenace *Carmina burana*. Hostoval také v operním a baletním souboru (*Braniboři v Čechách, Čertova stěna, Maria Stuarda, Labutí jezero* a *Škrtič*). Jako dirigent spolupracoval s většinou českých orchestrů: PKF – Prague Philharmonia, Janáčkovou filharmonií Ostrava, Plzeňskou filharmonií, Filharmonií Brno, Moravskou filharmonií Olomouc, Filharmonií Bohuslava Martinů ve Zlíně, Jihočeskou filharmonií, Komorní filharmonií Pardubice ad. V roce 2016 debutoval dvěma koncerty ve Švýcarsku u Sinfonie Orchester Biel Solothurn a v témže roce natočil také CD *Hana/Edith* s nejznámějšími šansony Edith Piaf. Jeho dirigentská hostování zahrnují také mezinárodní festivaly Smetanova Litomyšl, Janáčkův máj, Mladé pódium, Svatováclavský hudební festival, Talentinum ve Zlíně či Zlota Lira v Polsku. V minulosti hostoval ve Státním divadle Košice (Belliniho *Náměsíčná*), na podzim 2014 působil jako asistent dirigenta při nastudování Janáčkovy opery *Věc Makropulos* v Bayerische Staatsoper v Mnichově. V červenci 2015 vystoupil se souborem opereta/muzikál NDM na mezinárodním muzikálovém festivalu DIMF v jihokorejském městě Tegu (Daegu). Ve Slezském divadle Opava v loňském roce hudebně nastudoval Kálmánovu operetu *Hraběnka Marica*.
V roce 2017 působil ve Welsh National Opera v Cardiffu jako asistent dirigenta nové produkce Straussova *Růžového kavalíra*, v roce 2018 natočil CD s Martinem Chodúrem a Janáčkovou filharmonií Ostrava. Jeho nejbližší angažmá zahrnují hostování u filharmonií v Ostravě, Olomouci, Zlíně, Hradci Králové, Českých Budějovicích či Žilině a také asistentury v Opera National de Paris (Čajkovského *Jolanta*) či Bayerische Staatsoper v Mnichově (Smetanova *Prodaná nevěsta*).

PAVEL STROUHAL
choreografie

V letech 1983–1991 studoval na pražské Státní taneční konzervatoři. V 90. letech spolupracoval s taneční skupinou UNO, ale již v té době se v něm probouzely tvůrčí ambice. Na jedné straně začal usilovat o existenci vlastních tanečních projektů a zvýšení zájmu diváků o taneční divadlo, na straně druhé – po vzoru Boba Fosseho a Jeroma Robbinse – bylo jeho cílem zvýšení významu choreografie a pohybu v tuzemských muzikálových inscenacích. Při pražské inscenaci *Cats* v roce 2004 získal od londýnských majitelů práv i od pražské produkce možnost vytvořit zcela vlastní choreografické pojetí tohoto tanečního muzikálu, a to jako teprve druhý choreograf na světě.
Na divadelní scény v průběhu let přivedl projekty současného tanečního divadla *Ghetto 1577* a *La Bohème*, v nichž působil jako choreograf, scenárista a režisér. Byl spoluautorem stepařské show *Project WINGS*, která se úspěšně představila na Edinburgh Festival Fringe 2007. Pro Laternu magiku vytvořil choreografii k představení *CODE 5808*. Doma i v zahraničí spolupracuje jako choreograf na módních přehlídkách a reklamních spotech.
Byl choreografem filmového muzikálu *Kvaska* i jeho divadelní podoby, která je uváděna pod názvem *Touha* v Divadle Kalich.
Velice pestrá je jeho spolupráce s českými muzikálovými scénami, pražskými i mimopražskými. Jako choreograf má na svém kontě mimo jiné inscenace *Straci na chmelu, Jack Rozparovač, Hledá se muž. Zn: Bohatý!, West Side Story, Kudykam, Limonádový Joe, Carmen, Jesus Christ Superstar, Vražda za oponou*, *Lucie, větší než malé množství lásky* a *Sestra v akci*. S Divadlem J. K. Tyla v Plzni spolupracoval na inscenacích *Chicago*, *Miluju tě, ale…*, *Vévodkyně z Chicaga, Spamalot, Gypsy* a *Evita*. V NDM dosud vytvořil choreografie k muzikálům *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* a *Sunset Boulevard*. Absolvoval řadu zahraničních stáží a workshopů. Je předsedou občanského sdružení Czech Dance Benefit Society o.s. a majitelem eventové agentury Sinclair Gaunt Productions.

DAVID BAZIKA
scéna

Narodil se v roce 1974 v Praze, kde studoval Fakultu architektury ČVUT a scénografii na DAMU.
Nejprve se profesně věnoval televizní a filmové scénografii, posledních deset let ale převažuje práce pro divadlo – spolupracoval s přibližně třiceti divadelními scénami po celé republice i na Slovensku (Divadlo na Vinohradech, Divadlo Na Fidlovačce, Moravské divadlo Olomouc, Divadlo J. K. Tyla v Plzni, Švandovo divadlo, Divadlo F. X. Šaldy Liberec, Státní divadlo Košice a další).
Od roku 2008 žije a pracuje v Ostravě, jejíž půvab mu odhaloval režisér Radovan Lipus. Od roku 2010 je kmenovým scénografem a šéfem výpravy Národního divadla moravskoslezského, které považuje za svůj divadelní domov a kde se se všemi čtyřmi soubory podílel na vzniku asi padesáti inscenací. Pro soubor opereta/muzikál navrhl v posledních letech scénu k muzikálům *Divotvorný hrnec*, *Edith a Marlene*, *Jesus Christ Superstar*, „úzdravnému operu“ *L2: Brána života!* a operetám *Polská krev*, *Krásná Helena*, *Bratránek z Batávie* a *Ples v opeře*. Pro muzikál *Sunset Boulevard* vytvořil light design.
Vítaným doplňkem jevištní práce jsou pro něj scénicko-architektonické návrhy a realizace muzeálních expozic (Ringhofferův pivovar ve Velkých Popovicích, Svět lovců mamutů v Přerově-Předmostí, Kdo jsou lidé na Hlučínsku v Muzeu Hlučínska, technicko-ekologické centrum Alternátor v Třebíči a další).

ĽUDMILA VÁROSSOVÁ
kostýmy

Narodila se v Bratislavě, navštěvovala Střední školu uměleckého průmyslu, v letech 1975–1977 studovala scénografii loutkového divadla na Divadelní fakultě pražské AMU a v roce 1980 absolvovala studium scénického a kostýmního výtvarnictví na bratislavské Vysoké škole múzických umění u prof. Ladislava Vychodila. Dosud vytvořila kostýmy k téměř dvěma stům divadelních inscenací, podobnému počtu inscenací televizních a také k několika filmům (*Pavilón šeliem, Falošný princ, Fontána pre Zuzanu, Rabaka*).
Výtvarný rukopis Ľudmily Várossové se utvářel v 80. letech zejména ve spolupráci s režiséry Jozefem Bednárikem a Martinem Kákošem na činoherních inscenacích nitranského Divadla Andreja Bagara a ve Slovenské televizi Bratislava.
V 90. letech se začala systematicky věnovat i kostýmní tvorbě pro hudební divadlo, a to zejména operám a muzikálům realizovaným režiséry Jozefem Bednárikem (Divadlo Andreja Bagara Nitra, Slovenské národní divadlo, Nová scéna Bratislava, Národní divadlo v Praze), Miroslavem Fischerem a Pavlem Smolíkem (Opera Slovenského národního divadla). Váží si také spolupráce s filmovým režisérem Jurajem Jakubiskem na divadelním jevišti Opery SND. Kostýmy navrhla i k baletním inscenacím, např. s choreografem Liborem Vaculíkem (SND, ND v Praze, Státní opera Praha).
V poslední době spolupracovala ve slovenských i českých divadlech s režiséry a choreografy Emilem Horváthem, Jánem Ďurovčíkem, Jaroslavem Moravčíkem, Máriem Radačovským, Petrem Oravcem či Jánem Uličianským.
Její výtvarné práce byly prezentovány na mnohých kolektivních i samostatných výstavách na Slovensku i v zahraničí. Za svou kostýmní tvorbu byla v roce 1998 oceněná ve Slovenské televizi, čtyřikrát byla nominovaná na divadelní ocenění DOSKY a v roce 2017 se stala laureátkou Ceny ministra kultury Slovenské republiky v oblasti profesionálního umění.

PETR KOŠAŘ
soud design

Uměleckou kariéru zahájil jako herec v divadle Semafor, kde od roku 1992 vystupoval ve hře Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra *Poslední štace*. Brzy se však stal v Semaforu zvukařem a jako takový během tří let projel s tímto divadlem téměř celou republiku a zavítal i do polské Wrocławi. Zvučil také poslední představení Semaforu v jeho dlouholetém působišti v paláci Alfa na Václavském náměstí *Koncert na rozloučenou* a zvukový záznam, který pořídil, posléze vyšel na hudebních nosičích. V letech 1994–1998 působil v produkci legendárního prvního českého uvedení rockové opery *Jesus Christ Superstar,* nejdříve jako mikrofonista a od konce prvního roku uvádění i jako zvukař – za pultem stál při 222 představeních z celkového počtu 1288. Během uvádění tohoto díla spolupracoval také s Hudebním divadlem Karlín, kde vytvořil sound design pro inscenace *My Fair Lady*, *Hello, Dolly!* (v roce 1997 natočil také první českou nahrávku tohoto muzikálu) a *Sny z Nového Yorku*. V Karlíně posléze natrvalo zakotvil a doposud tam vytvořil sound design inscenací *Sugar* (*Někdo to rád horké*), *Klec bláznů, Anděl s ďáblem v těle, Rosemarie, Viktor – Viktorie, Za zvuků hudby, Chicago, West Side Story, Noc na Karlštejně, Jekyll & Hyde, Producenti, Limonádový Joe, Čardášová princezna, Polská krev, Mam'zelle Nitouche* a naposledy *Dracula*. Na přelomu let 1998 a 1999 vytvořil v pražském Divadle Milénium sound design k inscenaci původního českého muzikálu podle Dvořákovy opery *Rusalka* a posléze i k pohádkovému muzikálu *Popelka*. V roce 2003 spolupracoval jako sound designér na slavném muzikálu *Les Misérables – Bídníci* v Goja Music Hall na pražském holešovickém Výstavišti, kde posléze vytvořil i sound design muzikálů *Miss Saigon* (2004), *Fantom opery* (2014) a *Ples upírů* (2017). S NDM dosud spolupracoval na sound designu muzikálů *Sunset Boulevard*, *Jesus Christ Superstar*, *Rebecca, Romeo a Julie, poselství lásky* a operety *Ples v opeře*.

STANISLAV DVOŘÁK
light design

Ostravský rodák začínal svou kariéru v tehdejším Státním divadle v Ostravě (dnes NDM) jako osvětlovač a jevištní technik v letech 1973–1982. Od roku 1982 do roku 1993 pracoval v tehdejším Domě kultury Vítkovic jako osvětlovač, po dokončení Střední průmyslové školy elektrotechnické (obor silnoproud) jako mistr údržby. Do NDM se navrátil v roce 1993 a od té doby se jako mistr osvětlení Divadla Jiřího Myrona podílel s inscenačními týmy na light designu všech inscenací uvedených na této scéně.
V letech 1991–1996 vytvářel light design pro módní show, pořádané agenturou paní Jiřiny Deklevové. V roce 2000 vytvořil light design muzikálu *Pomáda*, uváděného v Bratislavě. Podílel se rovněž na light designu nejrůznějších kulturních akcí v Ostravě a okolí.
Mezi jeho záliby patří již od dětství fotografování, které vhodně doplňuje jeho profesi, a také horská turistika.

Jaroslav Rusnák (Vašnosta Brum) – foto z maskérny

KOČIČÍ LEXIKON

(kostýmní návrhy: Ľudmila Vározzová)

Grizabella

Prašivá kočka v potrhaném a zaprášeném kožichu vzpomíná na doby zašlé slávy, kdy si svou krásou podmaňovala celý kočičí svět. Pozlátko třpytivého lesku však zmizelo v nenávratnu a dnes se jí všichni s opovržením štítí. Vzpomínky na krásné doby a pocit nenaplněného štěstí nesmažou ani její útrapy, ani další příchozí den. Grizabella se však nevzdává a společně s ostatními hrdě usiluje o cestu do „předsálí kočičího ráje“, v němž leží klíč k dalšímu životu plnému nových nadějí.

Múz

Veterán kočičích prken, která znamenají svět, se zrodil z vůle všech múz – odtud také má své jméno. Na jevišti stával společně s nejslavnějšími tragédy a diváci mu rádi tleskali, i když popletl pointu. Doby jeho slávy jsou nenávratně pryč, přesto i dnes pozve kumpány na skleničku do útulné hospůdky – tedy pokud ovšem za něho někdo zaplatí útratu. Během kočičího bálu vzpomíná na svoje největší role: ostatním kočkám a koťatům přibližuje, kdo to vlastně byl Tygří hněv, největší postrach Temže. Kromě třesavky a ztráty paměti jej ovšem trápí i to, že současným divadelním koťatům schází výdrž, styl a že nemají řádnou hereckou průpravu.

Starobyl Vznešený

Stařešina a velekocour kočičí říše, který přežil svých šest nebo možná i šedesát žen, se ze všeho nejraději vyhřívá na zídce fary, líně mžourá a přede si pod fousky. Avšak jedenkrát za rok, na kočičím bále, trpělivě naslouchá osudům ostatních koček a kocourů. Díky své noblese, moudrosti, laskavosti a životním zkušenostem pak rozhodne o tom, která ze všech koček bude v daném roce onou vyvolenou a získá výsadní právo na další život.

Rozumbrad

Bez Rozumbrada by kočičí bál neměl ten správný rytmus a tempo. Rozpustilé kočky dokáže odkázat do příslušných mezí a koťata pro změnu v jeho přítomnosti získávají ochranu a pocit bezpečí. Stává se jakýmsi průvodcem dějem a nikdo nepochybuje o tom, že zpovzdálí tahá i za jeho nitky.

Rambajz-tágo

Věčně nespokojený, avšak zvídavý kocour, kterému se nikdo nezavděčí. Všechno musí být podle toho, jak on píská, a je vždy přesvědčen, že pravdu má za všech okolností jen a jen on. Nejvíc ze všeho nenávidí mazlení a chutná mu jen to, co si sám uloví a najde. Je postrachem všech spíží, které po jeho návštěvě vypadají, jako by se jimi prohnala třetí světová válka. Že je idolem mladších koček, které mu doslova nadbíhají, považuje za samozřejmost a o to více jej baví zahrávat si s jejich city.

Demetra

Sama nepřichází s líčením vlastního osudu, ani neprosí o nový život – ten první má totiž vlastně teprve před sebou. A umí si jej užívat plnými doušky. Její zvědavost vzbuzuje zejména zlosyn kočičí říše zvaný McDlouhý dráp. Pokud jde o city, nejvíce je u vytržení z Rambajz-tága, neboť je zkrátka sexy a k nakousnutí. V jeho blízkosti se Demetřina uzavřenost mění v nervozitu, ale zároveň začne dávat najevo i svoji smyslnost. I jindy je ale její mňoukání slyšet do daleka, zvláště když komentuje události ve svém okolí. Servítky si nebere, ani pokud jde o kritiku jejích blízkých.

Bombalerína

V mrštnosti a ladnosti pohybu soupeří s Demetrou, stejně ostrý má i jazyk. Je zkrátka Demetřinou největší konkurentkou, pokud jde o snahu získat pozornost ostatních. Ani v jejím případě tedy skromnost není nejsilnější stránkou kočičí povahy.

Dželína

Po většinu času tvoří atraktivní a kousavou trojici společně s Demetrou a Bombalerínou. Má však srdeční slabost pro starého divadelního kocoura Múze – že by snad coby kotě sledovala každé jeho představení? Kočičí kronikáři o tom sice nic nepíší, avšak Dželínina péče o jeho stará kolena vzbuzuje řadu dohadů a spekulací. Coby pečovatelka u něj stojí při jeho zpovědi v průběhu kočičího bálu a prosbě o další kočičí život. Během vzpomínky na staré dobré časy pro změnu neváhá převtělit se do role „Sličné kosti“.

Mungojerrie a Tingl-tangl

Nerozlučná dvojice rozpustilých a drzých koček po sobě všude, kde se jen objeví, zanechává potopu a dílo zkázy. Na jejich adresu se tudíž snášejí hromy a blesky jak v londýnské čtvrti Soho, tak v dalekém okolí. Avšak i střepy vzácných čínských váz, které se díky jejich počínání občas objeví na zemi, znamenají přeci jen štěstí. Na tyto dva mrštné šašky a klauny v toulavých botách se tak vlastně nemůže nikdo pořádně zlobit.

Mungojerrie

Abraka-máryfuk

Jeho kouzla vyrážejí dech i těm největším mágům. Dokáže číst myšlenky ostatních, je všemi mastmi mazaný a má patent na všechna nepochopitelná kouzla. Poznáme jej podle jeho černé lesklé barvy. Avšak jeho čáry a kouzla neubližují, nýbrž pomáhají kočičí říši. Všichni mu rozumějí, aniž by musel pronést jedno jediné slovo.

Šimbal-klimbal

Roztomilý a přátelský kocour „nádražák“, který celý svůj život tráví u železnice, kde dohlíží na noční lůžkové expresy a především vagóny se zásilkami pošty. Jeho největší starostí je, aby železniční provoz probíhal v pořádku a bez zpoždění a aby spící cestující nebyli nikým a ničím rušeni. Někdy si sice do čaje přidá i trochu whisky, ale to jen z toho důvodu, aby během celé noční hlídky zůstal v klidu a fit.

Libor Olma (Múz) – foto z maskérny

KOČKY (CATS)

OSOBY:

Rozumbrad	*(Munkustrap)*
Demetra	*(Demeter)*
Šimbal-klimbal	*(Skimbleshank)*
Múz	*(GUS)*
Rambajz-tágo	*(Rum Tum Tugger)*
Alfonso	*(Alonzo)*
Grizabella	*(Grizabella)*
Dželína	*(Jellylorum)*
Darmošlap	*(Coricopat)*
Kňoura-mžoura	*(Tantomile)*
Jeminé	*(Jemina)*
Starobyl Vznešený	*(Old Deutoronomy)*
Vašnosta Brum	*(Bustopher Jones)*
Moura	*(Gumbie Cat)*
Viktorie	*(Viktoria)*
Bombalerína	*(Bombalurina)*
Abraka-máryfuk	*(Quaxo / Mr. Mistoffellees)*
Mungojerrie	*(Mungojerrie)*
Archibaldus	*(Carbuckety)*
Elektra	*(Electra)*
Kasandra	*(Casandra)*

1. DĚJSTVÍ

<u>Kočičí song pro kočičí svět</u>
(Prologue: Jellicle Song For Jellicle Cats)

Rozumbrad: Také slepý a sám
Demetra: vstoupils na tento svět?
Šimbal-klimbal: Umíš naprostou tmou
Múz: hledět za rohů pět?
Rambajz-tágo: A co královský trůn?
Svatý není ti též?
Dželína: Proto kráčíš jak pán,
Grizabella: tedy pyšně si jdeš?

Kočky: Neboť:
kočky tu jsou, co znám tenhle svět.
Kočky jsou kočky, na to vem' jed.
Kočky jsou poslem šprýmů a her.
Přišly sem na zem z andělských sfér.

Dželína: Též jsi velmistrem salt,
nohy zvolní tvůj pád?
Darmošlap
+ Kňoura-mžoura: Cítíš to, že se má
bouře nad městem hnát?
Jeminé: Umíš po čichu jít
přes celý kraj?
Archibaldus: Nemáš pražádný strach
hledat kočičí ráj?

Kočky: Neboť:
kočky tu jsou, co znám tenhle svět.
Kočky jsou kočky, na to vem' jed.
Kočky jsou poslem šprýmů a her.
Přišly sem na zem z andělských sfér.
Vlastně až z ráje, andělských sfér.

Darmošlap
+ Kňoura-mžoura: Zvládáš čáry a máry,
na koštěti létáš
Moura: ke vzdáleným cílům

Tingl-tangl
+ Mungojerrie tak lehce jak pták?
Bombalerína: Prošels peklo i ráj?
Elektra: Znovu načerpáš sílu?
Rambajz-tágo: Stal ses miláčkem přízně?
Byl si Krysařův žák?

Mungo: K čemu zábrany jsou,
Archibaldus: když máš oči jak rys?
Demetra: Když tě instinkt a čich
vedou po stopách krys?
Kasandra: Jako faraón sfingu
bys prohlédl rád
Kočky: celý kočičí svět,
celý kočičí řád?

Kočky: Kočičí song pro kočičí řád!
Kočičí řád pro kočičí song!
Kočičí song pro kočičí řád!
Kočičí řád pro kočičí song!
Kočičí song pro kočičí řád!

Kočky: Vzduchem letíš jak šíp,
z výšek nemáme strach.
Salto dvojité zvládnem'
i na miskách vah.
Ten, kdo v korunách bříz
aspoň jednou se zhoup',
též se vyšplhá rád
na ten nejvyšší sloup.

Kočky: Kočky jsou tu, co znám tenhle svět.
Na tohle vzít můžeme jed.
Kočky jsou tu, co znám tenhle svět.

Na tohle vzít my můžeme jed.
Kočičí song pro kočičí řád.
Kočičí řád pro kočičí song.
Kočičí song pro kočičí řád.
Kočičí řád pro kočičí song.

Kočky-ženy: Svedeš současně zpívat
jak v C dur, tak v moll?
I tango a valčík
Kočky-muži: a několik sól?
Kočky-ženy: Á-á-á.
Tvé koloratuře
bez zbytečných pauz –
á-á-á
Všichni: – hold Rossini vzdal by
i Johannes Strauss.

Kočky: Královny přítmí – slávu jim přej –
spřádají tóny v půlnoční rej.
Zní lodí chrámů,
údolím hor:
„Haleluja“ pro andělský chór.

Královny přítmí – slávu jim přej –
spřádají tóny v půlnoční rej.
Zní lodí chrámů,
údolím hor:
„Haleluja“ pro andělský chór.

Kočky: Jak mystické je souznění,
v něž troufalost se promění.
Náš chorál chrámem zní.
Vzdávám
hold věrným, přímým, přítulným.
Zákon praví:
kočka je věčná,
protože ví,
že:

kočky tu jsou, co znám tenhle svět.
Kočky jsou kočky, na to vem' jed.
Kočky jsou mistry šprýmů a her.
Přišly sem na zem z andělských sfér.

Vlastně až z ráje, andělských sfér.
Kočičí song pro kočičí svět!
Kočičí song pro kočičí řád!
Kočičí song pro kočičí svět!
Kočičí song pro kočičí řád!

Kočičí mňau
je praktické mňau.
Znám skeptické mňau,
též rabínské mňau
nebo mentorské mňau,
alegorické mňau,
šeptavé mňau
či vřískavé mňau.
Znám přítulné mňau,
znám úlisné mňau,
artificiální, noblesní mňau,
byrokratické mňau,
telepatické mňau.
Rovněž v síti jiných spřádané mňau.
V té záplavě mňau
není mňau jako mňau.
Klerikální a důstojné mňau.
Nejlépe zní však zpívané mňau.

Kočky: Kočičí song pro kočičí svět!
Kočičí song pro kočičí řád!
Kočičí song pro kočičí svět!
Kočičí song pro kočičí řád!
Kočičí song pro kočičí svět!

Múz: Cože tamhleten pán
asi slyšel by rád?
Tak divně se tváří,
jak (by) z měsíce spad'.

Rozumbrad: Jsem blázen či sním?
Oči klamou mě snad?
On netuší prý,
co je kočičí řád!
Co je kočičí řád!

Kočky: Zákon kočičích jmen!
Zákon kočičích jmen!
Zákon kočičích jmen!

Zákon kočičích jmen
(The Naming of Cats)

Kočky: Sta kočičích jmen,
to je skutečná věda.
Má mystický nádech
a neměnný řád.
A dodávám jen:
co změnit se nedá,
to na lehkou váhu
nemůžem' brát.

Tak věř nebo nevěř,
každý kocour či kočka
má víc než tři jména.
Tak velí náš mrav.
Třebas Viktor, či Jonatán
pro mžouravá očka,
Petr a Jakub
pro nejširší dav.

Jen ve všední den
platí tahleta jména,
pro sváteční chvíle
je tu vážnější tón.
Třebas Plato, Ametus.
Zní vznešeně, mile.
Elektra, Demetra,
jsou zvučná jak zvon.

Když říkáme: různá
že kočka má jména,
to myslíme vážně
a dokážem' hned.
V čem třetí jsou jiná
a obzvláště cenná?
Vždy patří jen jedné,
mají lehkost a vzlet.

Pár namátkou z nich:
třebas nejprve Moura
či Rozumbrad, Šimbal
a Archibaldus.
Také Bombalerína
nebo Vašnosta Brum.
Co jedna, to jeden,
na to krk můžeš dát.

Však čtvrtého jména
kočka nejvíc si hledí.
To tají a střeží,
když kráčí ti vstříc.
Marné lidské jsou snahy
i okultní vědy,
ani vědecký výzkum
tu nezmůže nic.

Když přistihneš kočku,
jak rozvážně přede,
nikdy skutečný důvod
ti nevyzradí.
Vždyť se sebou sama
právě dialog vede
o smyslu jmen,
svých jmen,
mnoha jmen,
zvláštních jmen...
Tahle jména,
jména,

jsou zvláštní jména...
Též často přemýšlím
nad smyslem jmen,
jmen,
jmen,
jmen,
jmen…

Kočky to táhne na kočičí bál
(The Invitation To The Jellicle Ball)

Rambajz-tágo: Kočky to táhne dneska ven.
Magický signál kdosi dal.
Když kočičí měsíc září jak den,
společně kráčej' na kočičí bál.
Kočky to táhne dneska ven,
společně kráčej' na kočičí bál.

Rozumbrad: Jedenkrát v roce přijde noc,
kdy se v kočičí bál náhle změní svět.
Náš velekocour na něm získává moc
sám rozhodnout o jednom návratu zpět.

To Starobyl Vznešený nad ránem všem
potom do ticha, které až krájet se dá,
sám důstojně oznámí, kdo s příštím dnem,
kdože z nás, kdo se znovu narodit má.

Kdo kočičím zázrakem, který k nám slét',
kdo se z předsálí ráje zas navrátí zpět.
Kdo překonat smí věčný prostor a čas,
kdo, kdože z nás?!

Kočky: Kdo, kdože z nás!?

Moura, kočka domácí
(The Old Gumbie Cat)

Rozumbrad: Znám Mouru, kočku domácí,
s ní v přízni žít se vyplácí.
Má v čmouhovatém kožíšku
pár tygřích pruhů na bříšku.
Všem přes den ráda překáží,
když rozjímá na zápraží.
Tam dřímá, dřímá, spí a sní
po dlouhou řadu mouřích dní.
Dlouhou řadu mouřích dní.

Dželína
+ Demetra,
+ Bombalerína: Když k půlnoci spí všichni, vládne už klid,
Moura plíží se přízemím, začíná žít.
Pak v nejhlubším sklepení vytyčí ring
a bez výstrah spustí kočičí swing.
Všechny myši si dá hned seřadit v šik.
Moura: To netrvá dýl než moment a mžik.

Dželína
+ Demetra
+ Bombalerína: Je posedlá myšlenkou zlepšit jim mravy.
A zkouší též
Moura: pečovat o jejich zdraví.

Rozumbrad: Znám Mouru, kočku domácí,
s ní v přízni žít se vyplácí.
Však v síni bijou na poplach,
když drápem visí v záclonách.
Když cvičí švábi potají,
jak pilní žáčci mlaskají.
Též ráda dřímá, spí a sní
po dlouhou řadu mouřích dní.
Dlouhou řadu mouřích dní.

Dželína
+ Demetra
+ Bombalerína: Jó, z netvora potvora, z potvory tvor.
To jen žádá si dril a my máme tu vzor.
Prý píle je lékem.
Moura: Ne chytat lelky!

Dželína
+ Demetra
+ Bombalerína: Myši maj' talent.

Moura: Jsou pilné jak včelky.

Dželína
+ Demetra
+ Bombalerína: Neboť z Moury jde strach, někdy málem i děs.
Její pohled je blesk, který z nebe se snes'.

Moura: Není úniku z žádné ze světových stran.

Dželína
+ Demetra
+ Bombalerína: To když Moura
jen mžourá
a v hlavě má plán!

Všichni: Nám zbývá pouze jí slávu vzdát!

Moura: Díky vám všem!

Rambajz-tágo
(The Rum Tum Tugger)

Rambajz-tágo: Mňau...

Kočky: Jo, Rambajz-tágo,
to je zvídavý tvor!

Rambajz-tágo: Když podstrojej mi šunku,
baštím raději špek.
A když hostí mě váš dům,
tak bych raději v bytě žil.
Chcete nadbíhat mým snům?
Já hned měním vkus a styl,
když mám v koutě honit myš,
šel bych raději v stopách krys.
Často popadá mě vztek,
takže nečekejte vděk!

Kočky: Jo, Rambajz-tágo,
to je zvídavý tvor!

Rambajz-tágo: To však nebudeme na všech rozích hlásat!

Kočky: Z jeho vůle stal se zákon.

Rambajz-tágo: Takže vem to ďas,
pravdu budu zas
jen já, já mít!

Darmošlap: Ten Rambajz-tágo,
to je úděsný tvor!

Rambajz-tágo: Všechno, co a jak,
tady rozhodnu já!
Když nabízíš mi dort,
já bych krému si líz'.
Jak se mazlit se mnou chceš,
ihned volám: „Zmiz!"
V tvé skříni spíš
novou najdu skrýš.
Že jsem nerudnej kocour,
to si piš!

Kočky: Jo, Rambajz-tágo,
to je zvídavý tvor!

Rambajz-tágo: To však nebudeme na všech rozích hlásat!

Kočky: Z jeho vůle stal se zákon.

Rambajz-tágo: Takže vem to ďas,
pravdu budu zas
jen já, já, já mít!

Bombalerína: Ten Rambajz-tágo,
to je příšerný tvor!

Rambajz-tágo: Mou neposlušnost ber
jako nepsaný zákon.

Vlastně, víš, jak mě štveš,
když mě rozmalovat chceš?
Mám rád zmatek,
a tak dej mi svátek!
Tvoji objevím spíž,
to pak zázrak zříš!
Nejraději si dám
to, co najdu sám.
Že jsem nerudnej kocour,
to si piš!
Marně bere tě vztek,
na mne láteříš.

Kočky: Ten Rambajz-tágo,
to je nádoba hříchu.
Ten Rambajz-tágo!

Rambajz-tágo: Co je vám na tom k smíchu?

Svět se mnou nemazlil se
s elegancí gazel.
Hlavně nesahat, nehladit,
nejsem váš mazel!

Kočky: Ten Rambajz-tágo,
to je příšerný tvor!
Ten Rambajz-tágo,
to je nádoba hříchu!
Ten Rambajz-tágo,
to je zvídavý tvor!

Rambajz-tágo: To však nebudeme na všech rozích hlásat!

Kočky: Z jeho vůle stal se zákon.

Rambajz-tágo: Jo, teď
pravdu mít
budu zas
jen já,
jenom já,
jen já…
A basta!

<u>Grizabella</u>
(Grizabella, The Glamour Cat)

Grizabella: Kočku v dálce zříš.
Spíš její stín se plíží.
Chvíli váhá, kam jít,
za škvírou dveří hledá skrýš.
Ta má už z kožichu jen cárů pár,
v nich bláto z cest.
Její víčka zkroucená jak dráp jsou.
Ji si nelze splést.

Demetra: Jak bloudí sklepením, kde průvan hvízd',
zná i spoustu dalších pochmurných míst.
Tak jako by káru kdosi táh',
už se plíží jen, zpola v mrákotách.
„Ta už musí snad dávno mrtvá být?" –
si listonoš řek'. S ním nechci se přít.
Však děs se s údivem střídá v nás:
Hle, Grizabella, dřív krása krás…

Bombalerína: Grizabella. Jí slávy jas

Bombalerína
+ Demetra: zvolna slábnul, až s léty zhas'.

Kočky: Zdá se, jako by sníh a mráz
jak růži spálil tu krásu krás…

<u>Vašnosta Brum</u>
(Bustopher Jones: The Cat About Town)

Moura: Vašnosta Brum
má v Hyde parku dům,

Bombalerína: do nejlepších klubů je zván.

Dželína: Je tlustý jak žok,

Moura: s módou drží však krok,

Všechny tři: po nábřeží kráčí jak pán.

Moura: Jeho kabát má švih,
sáčko decentní střih,
prý ho nevzruší leckjaká myš.
Demetra: Když korzují davy,

Bombalerína: jej z dálky už zdraví.

Dželína: Jen šeptem ho oslovit smíš.

Kocouři: Přímo úžasná noblesa v chůzi je znát,
on je frajer, co udává tón.
Tenhle Vašnosta Brum
prý se vyhýbá psům,
avšak psí dečky sám nosí rád.

Vašnosta Brum: Rád posedím si v klubu
„U tří vyviklaných zubů".
Tam z přespolních já jen smím.
Znám (i) filmový klub,
kde mě napad' jistý hňup
(a) též mnohý báječný rým.

Hotel „Stříbrná liška",
kde (se) hostům plní bříška,
tam žádám si pečenou myš.
Kdo se jedenkrát splet',
tvrdí další řadu let:
„Bacha dávej si na to, co jíš!"

Nikdy skopové nejím sám,
lok vína rád si po něm dám,
však kolikrát známé jsem zval.
V baru „Zkřížený chlup"
jsem si na chvíli schrup'
a pak šel zvolna zas o dům dál.

V bistru zbaštil jsem v sedě
dva báječné sledě,
porci humrů a tvarůžky s kmínem.
Poté na večer v Ritzu
jsem si objednal pizzu,
k ní rýžový nákyp s psím vínem.

Všichni: Jeho úžasná noblesa v chůzi je znát,
on je frajer, co udává tón.
Tenhle Vašnosta Brum
prý se vyhýbá psům,
avšak psí dečky nosí rád,
Vašnosta, Vašnosta
psí dečky sám nosí rád.

Moura: Dřív bar, nebo klub?
Kouká, kde by co slup'.
Takhle vypadá Vašnostův den.
On moc nenajde mil,
zas přibral pár kil,
břuch vláčí jak stoletý kmen.
Jistě má deset kilo.

Vašnosta Brum: Tedy víc nežli milo!

Moura: Navíc den za dnem tloustne si dál.

Vašnosta Brum: Pořád mám spoustu sil,
s chutí sto let bych žil,
svých zásad jen nerad se vzdal.
Mých pár nejlepších let
nikdo nevezme zpět!

Moura: Tohle říká ten nejtlustší z nás.

Kočky: Tedy Vašnosta Brum,
co se vyhýbá psům,
avšak psí dečky nosí rád,
psí dečky nosí rád,
i když už pominul mráz!

Vašnosta Brum: Je to tak!

Předehra – Mungojerrie a Tingl-tangl
(Intro to Mungojerrie a Rumpelteazer)

Rozumbrad: Mc Dlouhý dráp!

Mungojerrie a Tingl-tangl
(Mungojerrie and Rumpelteazer)

Mungojerrie: Mungojerrie

Tingl-tangl: a Tingl-tangl,

Oba: my ‘sme ten slovutný kočičí pár,

Tingl-tangl: svět toulavejch bot,
šašci a klauni jsme,
artisté, fakíři,
velmistři čar.

Mungojerrie: Náš osud je jedno velký salto,
však po celým Soho nás musejí znát.
I když po ránu řeknem’ si: „Koukej, sbal to,“

Oba: nám na tuhle adresu můžete psát.

Mungojerrie: Chvíli může se leckomu právem zdát
to, že mu nastala újma nemalá.

Tingl-tangl: Třebas ze střechy že však teď kominík spadʼ,
nebo válka se ložnicí přehnala.

Mungojerrie: Tím, že perly a prsteny dámám zmizely,
a to dříve nežli stačily říci „Švec!“,
jdeme spoustě jiných za příklad a vzor.
Když ztratil se růženec,

Oba: domem nářek zní jak chór:
„Zas ten úděsnej tvor!“

Mungojerrie: Tedy, Mungojerrie,

Tingl-tangl: či Tingl-tangl.

Oba: Ten pověstně příšerný kočičí pár!

Mungojerrie a Tingl-tangl,
my ‘sme ten vážený kočičí pár.

Mungojerrie: Rovněž velmistři žvanění,
zloději snů.

Tingl-tangl: Takže díky nám propukl
nejeden svár.

Mungojerrie: My budíme zdání,
které je klam.
Však po nás potopa,
dílo zkázy.
Jsme kočičí lupiči,
krk na to dám.

Oba: A výčitky svědomí?
Málo nám schází!
Když si rodinka v neděli
k tabuli sedá,
snít jen o jídle může leda.

Mungojerrie: Tušit se dá,

Tingl-tangl: co stalo se zas,
když se kuchařce zoufalstvím
láme hlas.

Mungojerrie: To smůlu maj' přítomní
v rodinným lůně,
po kýtě na špeku
zbyla jen vůně.
Další dobroty
náhle jsou fuč!

Oba: A nářek zní jak chór:
„Zas ten příšernej tvor!"

Mungojerrie: Tedy Mungojerrie,

Tingl-tangl: či Tingl-tangl,

Oba: ten pověstně příšerný kočičí pár!

Mungorjerrie
a Tingl-tangl,
jsme kočičí blízké,
spřízněné duše,

Mungojerrie: co neznají neshody,
hádky a svár.
Jen jediný mrknutí,
říkám to suše:

Oba: Zas chystáme tažení,
další vpád.

Mungojerrie: Ani střízlivý nemůže

Oba: přísahat:

Mungojerrie: Byl to Mungojerrie?

Tingl-tangl: Či Tigl-tangl?

Oba: Snad oba dva najednou,
kočičí pár?!
Co zbývá po nás rozbitých váz!
Však střepy jsou štěstí,
když není jich moc…
A kolik že rodin
už proklelo nás?
Když pod svoji ochranu
bere nás noc,
ještě z dálky v uších zní:
„Hej, jsou tady zas!"

Mungojerrie: Tedy Mungojerrie

Tingl-tangl: a Tingl-tangl.

Oba: Avšak na naše vrtochy nesmíte dát!

<u>Starobyl Vznešený</u>
(Old Deuteronomy)

Abraka-máryfuk: Starobyl Vznešený?

Kňoura-mžoura
+ Darmošlap: Tohle musí být Starobyl Vznešený…

Kočky: Líně mžourá, pod fousky přede,
do klubka schoulí se rád.
Přesto v mžiku všem prozradí důstojný vzhled:
„Tohle musí být Starobyl Vznešený!!!"

Rozumbrad: Starobyl Vznešený, kočičí kmet,
vlastně kolik to životů za léta už prožil?
Stal se hrdinou veršů už za oněch let,
kdy královská noblesa přešla mu do žil.

Rambajz-tágo: Starobyl Vznešený pohřbil šest žen.
Co říkám, snad bylo jich desetkrát víc.
Jeho potomstvo vzkvétá, však nadešel den,
kdy už na stará kolena zmáhá jej hic.

Rozumbrad: Přes den sluní se na zídce vedlejší fary.
Lidé z blízka i z dálky mu chodí teď přát
moc zdravíčka do příštích let.

Rambajz-tágo
+ Rozumbrad: Líně mžourá, pod fousky přede,
do klubka schoulí se rád.
Přesto v mžiku všem prozradí důstojný vzhled:
„Tohle musí být Starobyl Vznešený!!!“

Kočky: Líně mžourá, pod fousky přede,
do klubka schoulí se rád.
Přesto v mžiku všem prozradí důstojný vzhled:
„Tohle musí být Starobyl Vznešený!!!“

Líně mžourá, pod fousky přede,
do klubka schoulí se rád.
Přesto v mžiku všem prozradí důstojný vzhled:
„Tohle musí být Starobyl Vznešený!!!“

Líně mžourá, pod fousky přede,
do klubka schoulí se rád.

Starobyl Vznešený: „Ač mně nohy se motají, bacha si dej,
když potká tě Starobyl Vznešený!“

<u>Hrůzný příběh plný psů!</u>
(The Battle of the Pekes and the Pollicles)

Rozumbrad:
(recitativ) Jedenkrát v roce přijde noc,
kdy se v kočičí bál náhle změní svět.
Náš velekocour na něm získává moc
sám rozhodnout o jednom návratu zpět.

Slyšte hrůzný příběh plný psů:
pinčů, ratlíků,
co jen se rvát, štěkat, přít, kousat, rámusit uměj,
jejichž spor v bitvu vzplál,
než do něho rázně zasáh’
Bengálský mour!

Když si pinči a ratlíci po krku jdou,
to nazývat nemůžem’ nevinou hrou.
Souboj vášní se stal i mírnějších ras.
Ani pudlové nejsou chladní jak stroj,
svoje škádlení promění v urputný boj.
Takže kéž by je vzal ten jejich psí ďas!

Tím svým:
Kočky: Haf, haf, haf, haf,
haf, haf, haf, haf,

Rozumbrad: jen najevo dávaj’svůj pokleslý mrav.

Kocouři: haf, haf, haf, haf,
haf, haf, haf, haf!

Rozumbrad: Jen najevo dávaj’ svůj pokleslý mrav.

Dnes po týdnu nudy, že chcípnul by pes,
psí policajt vzdal to, do putyky vlez.
On zprvu si řek’, že hned bude zpět.
Vtom kde se vzal, tu se vzal podivný stín!
On namísto pochůzky popíjel gin.
A to právě když pinč se s ratlíkem střet’.

Jim dvěma v ten ráz z očí sršela zlost,
jak by čajz' jeden druhému uzenou kost.
Pak vzduchem už zlověstně vířil jim chvost.
Avšak odvahy k souboji nenašli dost.

Jen zaznělo:

Kočky (střídavě): Haf, haf, haf, haf,
haf, haf, haf, haf,

Rozumbrad: čímž najevo dali svůj pokleslý mrav.

Pinč měl čínský původ i výraz a štěk,
ač veškerých kontaktů s Čínou se zřek'.
Že nebyl on Brit, neměl anglickou krev,
tak teprve nastal ten úděsný řev.
Všichni pinči, když zaslechli cizí psí řeč,
tak se z okolí sběhli na poslední leč.
Přeci pinči, ti milují randál a hněv,
že je překřičet nemoh' by snad ani lev.
Tím si dokázat chtějí, kdo je tady šéf.

Kocouři (psi): Psích národů, ač jsme různých,
jen chceme se škádlit a hrát.
Ať Velšané, Peršané, Dáni,
my zářivým zítřkům jdem' vstříc.
Psí život je veliké klání,
jsme hafani – a kdo je víc!

Mungojerrie: Vy jste čoklové, co se jen hašteří,
avšak každý špás má svoji mez.

Kocouři (psi): Jsme ti borci a hrdinní soupeři,
takže taky nám na záda vlez!

Rozumbrad: Poté jakýsi horlivý teriér ze Skotska
možná jen náhodou prošel se tudy.
Snad z radosti, z nadšení anebo z nudy
hlučně začal tu vyhrávat na skotské dudy.

Dalších pinčů a ratlíků sběhl se houf.
Bez druhého jeden by stěží si trouf'
zde na place přidat se

Kočky a Kocouři
(střídavě): k haf, haf, haf, haf,
haf, haf, haf, haf,

Rozumbrad: všem v okolí ukázat pokleslý mrav.

Kočky a Kocouři
(střídavě): Haf, haf, haf, haf,
haf, haf, haf, haf,

Rozumbrad: všem v okolí ukázat pokleslý mrav.

Dost!
K boji se schyluje při prudkém větru.
Stát zůstala auta i vagóny v metru.
Sousedé dostali pořádný strach,
že volali hasiče a správce drah.
V tom kocour, jenž potlačil několik vzpour,
se najednou zjevil.

Všichni: Ten Bengálský mour!

Rozumbrad:
(recitativ) Ze střechy domu na zem když skočí,
tak mu divoce plameny šlehají z očí.
Zkameníš hrůzou a výraz máš tupý,
když staví se na zadní a naježí chlupy.

Rozumbrad: Všem psům se hned postavil v děsivé póze
a k úprku zavelel stručně a stroze.
Vtom čoklové strnuli, šel z něho děs.
jediný pes.
malinko zlit',
se k obchůzce vrátil, zas vládnul tu klid.

Všichni: Tím stává se hrdinou Bengálský mour!

Starobyl Vznešený:
Společný všem je úděl náš,
nastejno váží misky vah:
obrátíme se zpátky v prach!

Demetra: Mc Dlouhý dráp!!!

Kočičí bál
(The Jellicle Ball)

Starobyl: Kočky to táhne dneska ven.
Magický signál kdosi dal.

Kňoura-mžoura
+ Rozumbrad
+ Jeminé: Když kočičí měsíc září jak den,
společně kráčej' na kočičí bál.

Mungojerrie
+ Tingl-tangl: Černé a bílé kočky jsou
chytré a bystré, hravé též.
Udrží krok

Darmošlap: a tempo s klauny.

Elektra + Kasandra:
Věz, milejší tvory že nenajdeš.

Rambajz-tágo: Libě zní to, když kočka mrouská.
V očích nám září lesk a třpyt.

Bombalerína + Demetra:
Pro výlet postačí branka ouzká

Kočky: a noblesní mravy, ty maj' se ctít.

Rozumbrad: Kočky jsou někdy příliš vláčné,
vývoj se zkrátka opozdil.

Múz: Když ale náhle mumraj začne,

Moura
+ Baltazarka: tak v tanci si najdou ten nejlepší styl.

Demetra: Vždy přes den máš času habaděj.

Bombalerína: Však dříve než měsíc odhalí tvář,

Moura: k péči o kožich nastal čas.

Dželína: Kočky se rády paráděj'.

Darmošlap
+ Kňoura-mžoura: Černé a bílé kočky jsou,

Mungojerrie + Tingl-tangl:
nepříliš veliké měly by být.

Darmošlap
+ Archibaldus
+ Abraka-máryfuk: Skákat jak čertíci dokážou,

Kasandra
+ Elektra: v očích jim září lesk a třpyt.

Kočky: Od rána už dost bylo dlouhých chvil,
nám přes oběd lehoučký spánek přej.

Darmošlap
+ Rozumbrad: Vždyť ve dne je třeba načerpat síly

Kočky: pro tančící paprsky, měsíční rej.

Demetra
+ Viktorie: Černé a bílé kočky jsou,
nepříliš veliké měly by být.

Rozumbrad: A řádí-li venku blesk a hrom,

Alfonzo
+ Arabka
+ Archibaldus: v síni mohou se hašteřit, rušit vám klid.

Kočky: Když pak prorazí mraky slunce zář,

Rambajz-tágo: kočky líně jen mžourají opodál.

Kočky: Takhle šetříme síly pro měsíční svit,
takhle šetříme síly na kočičí bál.

Kočky to táhne dneska ven.
Magický signál kdosi dal.
Když kočičí měsíc září jak den,
společně kráčí na kočičí bál.
Kočky to táhne dneska ven.
Magický signál kdosi dal.
Když kočičí měsíc září jak den,
společně kráčí na kočičí bál.

Vzpomínky (1)
(Memory – 1)

Grizabella: Půlnoc,
klid se nad městem sklání,
měsíc tají svá přání
lampám za nárožím.
Vítr sténá
a předhání se s meluzínou,
listí fouká
k nohám mým.

Stíny lamp tvář přízraků
teď náhle získávají.
Ptáš se: „Straší?“ –
když jas lampy zháší
a den svůj úsvit vítá!

Půlnoc,
měsíc tajemně září
na mou samotu, stáří
světlem chladným jak mráz.
Znám i krásu
z dob dříve, nežli spálil ji čas,
ba i lásku,
štěstí v nás.

Přestávka.

2. DĚJSTVÍ

Pocit štěstí
(Moments of Happiness)

Starobyl Vznešený:
Pár chvil štěstí prožíváš.
Kde vzal se ten pocit náš?
Tak ptají se žáci:
Kde se vzal, kam se ztrácí?

Kdo zná smysl štěstí,
co jej táhne k nám?
Je to štít na rozcestí.
Též se v něm sám
dnes poznávám.

Ten náš pocit štěstí
se k nám znovu vrací.
Ne dnes nebo s úplňkem.
Však moudrost říká nám,
že s další generací.
Vše, cos prožil,
ve vzpomínkách z rodu se na rod
předává.

Jeminé: Toužím
chvíli vrátit se zpátky,
číst jen tak mezi řádky,
v knihách pradávných dnů.
Když v nich najdeš,
kde vlastně je klíč ke štěstí skryt,
život další
začneš žít.

Kočky: Toužím
chvíli vrátit se zpátky,
číst jen tak mezi řádky,
v knihách pradávných dnů.
Když v nich najdeš,
kde vlastně je klíč ke štěstí skryt,
život další
začneš žít...

Múz – divadelní kocour
(GUS: The Theatre Cat)

Moura: Múz měl vždy vkus.
A to všem dokážu hned:
svět jeho jsou prkna,
co znamenají svět.
Vy ptáte se zvědavě,
kde vzal tohle jméno?
On zrodil se z vůle
všech kočičích Múz.

Pryč dávno jsou doby,
kdy šel z něho děs.
Už jen zdraví jej zlobí
a zmáhá i třes.
On byl samý vtip,
pohled míval jak rys.
Dnes stěží by zvládl roli
strašáka krys.

Co je vzestup a pád,
jak ho důvěrně znám.
Doby největší slávy
už jsou dávno ty tam.
Přesto s kumpány rád
on sejde se dnes
kdesi v hospůdce útulné
„Zalezlý pes“.

Tam pohostí všechny,
je ohromný grand.
Však platí to jiní,
když konec je srand.

Často vypráví rád,
aniž cítil by žal,
jak dřív s předními tragédy
na scéně stál.

A že hrát s nimi prý
byla veliká čest.
Přitom sám byl tou největší
z velikých hvězd.
Poznal úspěch a též
potlesk budiž mu přán.
Ten největší měl
s rolí „Démonů pán“.

Múz: Kolik rolí to já jsem
ve svém životě hrál?
V každé skrýval se příběh
a radost i žal.
Všechny nazpaměť znal jsem
a rád přidal gag.
Zato nejeden divák
pak přede mnou smek’.

Já vím, tu a tam,
že jsem pointu splet’.
Chvostem vrtěl jsem rázně
a dobýval svět.
Pouze na jednu zkoušku
jsem zvládával kus.
Přesto úspěch se dostavil,
v tom je mé plus.

Všechny zákony divadla
sám dodnes ctím.
Byl jsem výtečný tragéd
a báječný mim.
Též jsem nejednou dokázal
rozplakat sál,
ať už hlavní, či vedlejší
roli jsem hrál.

Tedy aplaus a úspěch
mi dlouho byl přán.
Ten největší za roli
Démonů pán.

Moura: Když mu přátelé do sklenky
nalijí gin,
začne vzpomínat na drama
„Ohavný čin“.
Také byl skvělý „Hamlet“,
když nastal ten zlom,
jiný herec měl najednou
okno jak hrom.

Múz: Dnešním koťatům schází
má výdrž a styl.
Nemají za sebou pořádnou
průpravu, dril.
Vše na lehkou váhu jen
snaží se brát.
Jejich herecké výkony
spousty mají vad.

Moura: Chvíli drápkem se drbá,
však neztrácí nit.

Múz: Chcete moderní produkce?
Máte je mít.
Dnes divadlo není
čím bývalo dřív,
tedy magické kouzlo
či zázrak a div.
Jsem kocour přející,
já tvořil tradici
svou největší rolí
coby „Démonů pán“.

Když jsem na scéně stál,
často všem tuhla krev.

Vždy uměl jsem předvést
svou sílu a hněv.
Já se ve výškách vznášel,
to ne, že bych lhal.
Z těchto výstředních kousků
byl vyděšen sál.
Roli „Tygří hněv – pirát“
jsem s chutí vždy hrál.
Já s chutí vždy hrál...
Já s chutí vždy hrál...

Tak skončil Tygří hněv
(Growltiger's Last Stand)

Tak skončil Tygří hněv – část 1.
(Growltiger's Last Stand – Part 1)

Piráti: Žil nejstrašnější pirát světa
zvaný Tygří hněv.
Když's do očí mu pohlédnul,
tak hned ti ztuhla krev.
On z Oxfordu až do Londýna
na svých člunech plul.
A postrachem se Temže stal,

Tygří hněv: že děsný pikle kul!

Rambajz-tágo: Jo, chování měl pod psa,
takže nikam nebyl zván.

Alfonso: A s kočkama rád hopsal,
též chlastal jako Dán.

Piráti: Měl pouze jedno ucho,
přesto řádil ze všech sil,
když se rovněž s jedním skelným okem
na svět škaredil.

Z něj všichni v Horní Dolní
byli strachem posedlí.
Proti jeho trestným výpravám však
pranic nesvedli.

Husu zamkli na pět zámků
a ztichnul ptačí zpěv,
hned jak v kraji vešlo ve známost,

Tygří hněv: že se blíží Tygří hněv.

Šimbal-klimbal: Ó běda všem, kdož probůh
mu vešli do cesty.

Darmošlap: On nezůstal nic dlužen
té své špatné pověsti.

Rozumbrad: Měl smůlu kanár v kleci,
stejně jako mnohý pinč.

Rambajz-tágo: To ani nebyl souboj,
spíše řekli bychom lynč!

Piráti: Též běda kočkám, s kterými se
dostal do křížku.
Ty dlouho rány lízaly si
poté v pelíšku.

Zvlášť vysazen byl proti kočkám
exotických ras.
Kdysi jedna ucho ukousla mu,
což nesmazal čas.

Za jedné jasné letní noci
plachty lodím stáh'
a jeho člun se polehoučku
houpal na vlnách.

Když měsíc jasně zářil z výšky
přes vrcholky skal,
z dálky vítr jeho strunu citů
náhle rozehrál.
Takže ten, co lehkých koček
snad nikdy neměl dost,

Tygří hněv: dneska láskou vzplanul
pouze k jedné, zvané Sličná kost.
Z dálky jako kdyby zněly
něžně sladké tóny lyr.

Bojovníci
ze Siamu: Z piráta a grobiána
stal se dvorný kavalír.

Sličná kost: Byl láskyplně něžný,
jako by to nebyl on.

Tygří hněv: Jí zas mimořádně imponoval
mužný baryton.

Sličná kost
+ Tygří hněv
+ 2. bojovník: Že na ně stovky očí hledí,
už se nedoví,

Bojovníci ze Siamu:
zdatných bojovníků ze Siamu
skrytých v lanoví.

V tom z dálky už se blíží
i dalších člunů houf
a na loď spících pirátů
by každý si dnes trouf'.

Než se vidličky a nože
do milenců zaryjí,
života jim zbývá jen na
jednu tesknou árii…

<u>Poslední árie (Barmanka Lilly a papoušek Billy)</u>
(The Ballad of Billy McCaw)

Tygří hněv: Kdysi v pubu, co zove se „Tříhlavý býk",
vždycky veselo bývalo, slyšet byl křik.
Tam jsi večer na vybranou společnost káp',
neboť hostinský Clark býval prímovej chlap.

Tam do bílých rán jsme na zdraví pili.
A maskotem baru byl papoušek Billy.

Jo, Billy, ten Billy byl dvě stě let stár.
Jemu třeba je děkovat,
že den co den byl plnej bar.

Každou sobotní noc
nás tam bejvalo moc.
A s barmankou hned
byl krásnější svět…

Řekla: „Billy, Billy, pojď k nám
a zahraj tu píseň, co ty a já znám!"
Pak Billy už zpíval a hrál,
čímž dojal a rozplakal sál.
Tak s barmankou Lilly
i Billy rád pil.
My často se zlili
za několik chvil.

Lilly neměla zálibu v záplavě slov.
Hlas měla však jasný a pevný jak kov.
Ač jí nechyběl rozhodně humor a vtip,
tak historky papoušek vyprávěl líp.

Lilly pro ránu nešla si přes celý kraj,
když kocoury vedla, jak chovat se maj.
A pivo, co točila, mívalo říz.
Avšak na dluh se nedává, to raději zmiz! Řekla:

Sličná kost: „Billy, Billy, dnes hraj
na píšťalku píseň, co
všichni tu znaj.“
Pak Billy sám na baru zpíval a hrál,

Sličná kost
+ Múz: čímž dojal nás k slzám
a rozplakal sál.
Tak s barmankou Lilly
i Billy rád pil.
My často se zlili
za několik chvil.

Piráti: Billy, Billy, hraj dál,
na kytaru píseň, co každý by znal!

Múz: Pak Billy sám na baru zpíval, hrál,
čímž dojal nás k slzám a roztesknil (rozplakal) sál.

Múz + Sličná kost: Tak s barmankou Lilly
i Billy pil rád.
My s ním jsme se sžili
a to bylo znát.

Bojovník: Ach,

Múz + Sličná kost
+ Piráti: Billy, Billy, hraj dál,
My s tebou tu pijeme dneska na žal.

Múz + Sličná kost: A Billy všem zpíval a hrál.

Piráti: A Billy

Múz + Sličná kost
+ Bojovníci ze Siamu
+ Piráti: všem zpíval a hrál…

<u>Tak skončil Tygří hněv – část 2.</u>
(Growltiger's Last Stand – Part 2)

Darmošlap (recitativ):
Pak Čingischán dal povel své divoké mongolské
hordě a za strašného ohňostroje se Siamci vrhli
na palubu.

Darmošlap: Že bojovníci ze Siamu
drahně dlouhý čas
už brousili si na něj tlamu,
zlomilo mu vaz.

Tygří hněv: Však Sličná kost se vypařila
dokud zbýval čas.

Bojovníci ze Siamu:
Vlastně vždy to byla holka čilá,
takže vem ji ďas.

Co poslal ke dnu protivníků
bez záchranných vest!

Tygří hněv: Dnes za to všechno čeká na něj
zasloužený trest.

Bojovníci ze Siamu:
Na úzkém prkně nad hladinou
kráčel a měl strach.
Že to nezvlád' jeho adrenalin,
skončil ve vlnách.

Od Bangkoku po Londýn se
všichni veselí
po celou noc a celý den
a ještě v pondělí.

Z Londýna i ze Siamu
dolehlo až k nám:
„Přeci: kdo jinému kope jámu,
padá do ní sám!

Múz – Opakování závěru
(GUS: The Theatre Cat Reprise)

Múz: Chcete moderní produkce?
Máte je mít.

Starobyl + Múz: Dnes divadlo není,
čím bývalo dřív.

Múz: Jsem kocour přející,
já tvořil tradici…

Šimbal-klimbal
(Skimbleshanks: The Railway Cat)

Starobyl: Šimbal-klimbal,

Tingl-tangl: nádražák!

Kočky: Či spíš: kocour, strážce drah.

Na peróně stojí vlak
s noční poštou, je to tak.
Jízdenkou se všichni prokáží.
Kde je Šimbal?
Že by klimbal?
Hledej, kde je,
jinak zle je,
vláček bez něj nesmí z nádraží.

Šimbal-klimbal: Kdo má ruce, nohy, hledá,
kam se skryl ten neposeda.
Je to příklad velkých ztrát.
Dokud nenajde se Šimbal,
který, pánbů ví kde, klimbal,
nelze signál k jízdě dát.

Vlak už má teď zpoždění,
nic se na tom nemění.

Všichni rozzlobeně v jízdním řádu čtou.
V tom jako světa pán,
z jedné ze světových stran,
vejdu s elegantní výmluvou.

Kočky: V očích zář a lesk,
Šimbal je jak blesk.
Vlaku mávnul výpravčí.

Šimbal-klimbal: Myši lezou z děr,
když vlak nabral směr:
sever zeměkoule!

Kočky: Šimbal-klimbal,
nádražák!
Či spíš: kocour, strážce drah.

Šimbal-klimbal: Přísným okem ostřížím,
dá se říci, dohlížím
na ten expres lůžkový.
Cestující obou tříd
zkontroluji a je klid.
Do křesla se usadím jak vy.

Kočky: I když v drážní poště karty mastí,
neujde mu ani z části,
s kým si povídal průvodčí.
Chvíli je tu, chvíli tam.
Co se děje, vždycky sám
on se na své vlastní oči přesvědčí.

Za strojvůdcem sem tam skočí,
myšlenky všem vyčte z očí.
Šimbal respekt vyslouží si vždy rád.
Nemá v lásce hluk a sváry,
vejtahy a láry-fáry.
A to na lehkou váhu nelze brát.

Šimbal nádražák
v merku má svůj vlak,
takže zbývá dodat akorát:
vlak si udrží směr
k správné z hemisfér,
všichni můžou jít klidně spát.

Šimbal-klimbal: Každý našel svoje kupé
než bys řekl „švec“
podle jmen napsaných na dveřích.

Kočky: Hů – hů!

Šimbal-klimbal: Postel bílá jako sníh,
na niž lehký vánek dých’
a lampička je též dobrá věc.
Čenich v umyvadle smoč,
kličkou okna pootoč,
jestli nahlas kýcháš, jak by vítr hvízd’.

Kočky: Hů – hů!

Šimbal-klimbal: Všechno má tu svoje místo,
je tu dokonale čisto,
že by z podlahy se klidně mohlo jíst.

Průvodčí pak zpola spících
ptá se znovu cestujících,
co si ráno budou přát.

Kočky: Silný čaj!

Šimbal-klimbal: Vlak poznáš podle zvuku.
Já všem vlastně vedu ruku,
aby jízda měla správný řád.

Kočky: Nastává čas jít spát,
krásný sen si nechat zdát.
Co víc, netřeba se bát.

Jsme dál, vlastně blíž,
a ty dřímáš, spíš.
Jen stín s jeho vědomím překročí práh.

Všechno řádně zmák’
Šimbal, nádražák,
či spíš kocour, strážce drah.

Šimbal-klimbal,
nádražák!
Či spíš: kocour, strážce drah.
Šimbal-klimbal,
nádražák!
Či spíš: kocour, strážce drah.

Šimbal-klimbal: V noční hlídce zůstat fit
vyžaduje přísný klid.
Proto do čaje si trochu whisky dám.
Občas přistih’ jsem pár blech
jak mi lezou po zádech.
Avšak odolný jsem vůči nástrahám.

Na peróně v Dublinu
radostí se rozplynu,
když přednosta mě stiskem packy zdraví.
Děj se kolem co se děj,
cestující klidně spěj’,
a tak si spolu dáme šálek kávy.

Pak jsem do hlášení dal,
co se dělo opodál
té trati, po které se noční expres hnal.

Kočky: Máme v zádech stovky mil,
bez zpoždění je tu cíl.
Všem Šimbal-klimbal z vlaku pomáhal.

Šimbal všem ještě včas
přeje krásný den
a příště prý na viděnou.

Možná už zítra zas
v kupé potká vás
ten náš kocour nádražák.

Ten náš kocour nádražák.
Šimbal-klimbal, nádražák,
či spíš:
kocour, strážce drah.

Šimbal-klimbal: V noční hlídce zůstat fit
vyžaduje přísný klid.
Proto do čaje
si trochu whisky dám.

Mc Dlouhý dráp
(Macavity: The Mystery Cat)

Demetra: Mc Dlouhý dráp!

Mc Dlouhý dráp je záhadný
a ztělesněný klam.
Prý zákon pro něj neplatí,
on vystačí si sám.
Na něj krátký je i Scotland Yard
a tím se chvíli muč.
Když k místu činu dorazí,
Mc Dlouhý dráp je fuč!

Mc Dlouhý dráp, Mc Dlouhý dráp
je hrůzoděsný kočkochlap.
On skáče jako gumový,
kde skrývá se, ti nepoví.
Nectí zákon gravitační,
o všechno by tě pump'!
Má spolky s černou magií,
Mc Dlouhý dráp je lump!

Můžeš tápat v suterénu,
můžeš vzhlížet k nebesům.

Avšak buď si jist, že v pravý čas
on uniká i psům.

Bombalerína: Mc Dlouhý dráp je urostlý
a spát jej nebaví.
Já už z velké dálky poznám
onen pohled pichlavý.
A z blízka když se podívá,
to jako by tě kous'.
Jemu špína teče z kožichu
a ryšavý má vous.
Když kráčí, tak se vlní v bocích
a vine jako had.
Když zdá se ti, že schrupnul si,
tak nesmíš na to dát!

Mc Dlouhý dráp, Mc Dlouhý dráp
je hrůzoděsný kočkochlap.
Ten ďábel v kůži kočičí
se Scotland Yardem zacvičí.
Je to nepřístojný zvrhlík.
O co všechno by tě pump'!
Má spolky s černou magií,
Mc Dlouhý dráp je lump!

Demetra: Ač z dálky dobrý dojem budí,

Bombalerína: on falešný je hráč.

Demetra: Jenom málo kdo tu v kraji tuší,
co on je vlastně zač.

Bombalerína: Kdo ti šperky líznul

Demetra: a pak vybílil ti spíž,

Bombalerína: na zem shodil podobiznu,

Demetra: to dneska zdá se víš.

Bombalerína: Jednu dobrou radu dám ti,

Demetra: vždycky za sebe jen ruč.

Obě: Skleník máš na cimpr campr,
Mc Dlouhý dráp je fuč!

Obě: Mc Dlouhý dráp, Mc Dlouhý dráp
je hrůzoděsný kočkochlap.
Má prapodivné záliby,
vždy stoprocentní alibi.
Neznám kočku více prolhanou,
o co všechno by tě pump'.
On je přímo mistrem zločinu,
Mc Dlouhý dráp je lump!

V jeho stínu všechny hříchy
známých koček nejsou nic.
Demetra: On je navíc plný pýchy.

Bombalerína: Kdo má na něj? Kdo je víc?

Obě: On vládne zločinnému chtíči.
Jako z rádia
s chutí z plna hrdla křičí:
„Napoleon jsem já!!!"

Kočky – dívky: Mc Dlouhý dráp, Mc Dlouhý dráp
je hrůzoděsný kočkochlap.
Skáče jako gumový,
kde skrývá se, ti nepoví.
Nectí zákon gravitační,
o vše by tě s chutí pump'.
Má spolky s černou magií.
Mc Dlouhý dráp, Mc Dlouhý dráp,
Mc Dlouhý dráp, Mc Dlouhý dráp...
Má spolky s černou magií,

Bombalerína
+ Demetra: Mc Dlouhý dráp je lump!

<u>Mc Dlouhý dráp – souboj</u>
(Macavity Fight)

Jéminé: Kam zmizel náš Starobyl Vznešený?

<u>Abraka-máryfuk</u>
(Mr. Mistoffolees)

Rambajz-tágo:
(recitativ) Správnou odpověď vám dá jedině čaroděj
Abraka-máryfuk. Je to skutečný kouzelník, o tom
není pochyb. Prosím poslouchejte a nesmějte
se mi. Všechny ty svoje čáry provádí na vlastní
pěst. Neexistuje žádná jiná podobná kočka.
On má patent nejen na všechna nepochopitelná
kouzla, nýbrž i na svoje výstřední a rozpustilé
kousky.

Rambajz-tágo: Když kouzlit on začne,
tak hned všeho nech.
Těm největším mágům on
vyráží dech.
Je to nářez!
Ó jé, ty jeho čáry!
On je vše(mi) mastmi mazaný
čaroděj Abraka-máryfuk.

Je to zvyk, pouhý mžik, další trik.
Do té nejužší skulinky vlez'.
Z karet pět klidně vytáhne es.
Ale ne, že by k podvodům kles'.
Je to velmistr kouzel a čar.
Když ho kdekoliv náhodou zříš,
co že má právě za lubem,
nepoznáš; zdá se všem,
že v dálce jen honí myš.

Pouze černou on barvu má rád,
očka z dálky mu jasně svítí.

Přičti na jeho účet pár ztrát,
to když čaruje s klubkem nití.
Někdy přemítáš marně,
kams hodinky dal.
To jen pohrál si s nimi
ten všech kouzel král.

Je to nářez!

Všichni: Ó jé, ty jeho čáry!
On je všemi mastmi mazaný
čaroděj Abraka-máryfuk.

Ó jé, ty jeho čáry!
On je všemi mastmi mazaný
čaroděj Abraka-máryfuk.

Rambajz-tágo: Vždy si potrpí na dobrý mrav,
zdá se, jako by trošku se styděl.
Běžně straní se kočičích vřav.
Popravdě má hlas jako zvon.
Tvoje myšlenky dokáže číst.
A říkáš si, zda to byl on,
když's' ho na místech třech najednou viděl.
Tím můžeš si být však jist!

Je to důkazem magických sil,
těch, co vzduchem nad námi krouží.
Pět koťátek v klobouku skryl
a přeskočil patnáct louží.
On zdá se, že má nervy silné jak drát.
O těch jeho kouzlech se bude vám zdát.

Je to nářez!

Ó jé, ty jeho čáry!
On je všemi mastmi mazaný
čaroděj Abraka-máryfuk.

Všichni: /:Ó jé, ty jeho čáry!
On je všemi mastmi mazaný
čaroděj Abraka-máryfuk.:/

<u>Vzpomínky (2)</u>
(Memory – 2)

Jeminé: Svítá!
Lístkům vadnoucích růží
rosa záchranu dluží
s nově příchozím dnem.
S dalším ránem
se tak jako ta slunečnice
ráda stáčím
za sluncem.

Rozumbrad: Tedy!
Nechť Starobyl Vznešený nad ránem všem
teď do ticha, které až krájet se dá,
sám důstojně oznámí, kdo s příštím dnem,
kdo z nás, že znovu se narodit má.

Grizabella: Toužím
chvíli vrátit se zpátky,
číst jen tak mezi řádky
v knihách pradávných dnů.
Když v nich najdeš,
kde vlastně je klíč ke štěstí skryt,
život další
začneš žít.

Půlnoc,
měsíc tajemně září
na mou samotu, stáří
světlem chladným jak mráz.
Znám i krásu
z dob dříve, nežli spálil ji čas,
znám i lásku,
štěstí v nás.

Příchuť prázdných dlouhých dnů
se vznáší kalným ránem.
Sfouk' lampu vítr,
či se s přítmím loučí?
Den stává se tvým pánem!

Svítá,
v slunci naděje prýští
pro mne, pro život příští.
Prázdnu nesmím se vzdát.
S novým ránem
noc další skrýváš ve vzpomínkách
jako tenkrát,
tisíckrát.

Jemíné: Slunce září výškou stromů.
Proč vzpomínkám se bráníš?

Jemíné
+ Grizabella: Zdá se, vadnou
jako jarní kvítí.

Grizabella: Jsou prázdnější než prázdné!

Hýčkej
(mě) letmým dotekem skrání!
Slyš můj pláč, vzpomínání
na dny zázračných změn.
Chvilka stačí
a co je štěstí, pochopíš sám.
Hleď, jak vítám
další den...

<u>Ťap, ťap, ťap, směr kočičí ráj</u>
(Journey to the Heaviside Layer)

Kočky: Ťap, ťap, ťap, kolem hotelu Ritz,
ťap, ťap, ťap ťap, dalším životům vstříc.
Ťap, ťap, ťap, projdi měsíční kraj,
ťap, ťap, ťap ťap, najdi kočičí ráj.
Ťap, ťap, ťap, v dálce anděly zříš,
ťap, ťap, ťap, ťap, kráčej vzhůru a výš!

Ťap, ťap, ťap, kolem hotelu Ritz,
ťap, ťap, ťap ťap, dalším životům vstříc.
Ťap, ťap, ťap, projdi měsíční kraj,
ťap, ťap, ťap ťap, najdi kočičí ráj.
Ťap, ťap, ťap, v dálce anděly zříš,
ťap, ťap, ťap, ťap, kráčej vzhůru a výš!

Jak mystické je souznění,
v něž troufalost se promění.
Náš chorál dálkou zní.
Vzdávám
hold kočkám věčným, andělským!!!

<u>Hýčkání koček</u>
(The Ad-dressing of Cats)

Starobyl Vznešený:
Pod rouškou snů a tajemství
se noblesa a krása skví.
Bez průvodců, spíš průvodčích
tak důvtip koček na vás dých'.
Teď znáte nás i přísný řád,
co říká nám, jak věci brát.
I vám je blízký ten náš svět.
Když ne, tak nejspíš jsem se splet'.
Buď bdím, či ztrácím rozum dnes,
proč měl by z kočky stát se pes???

Já dám všem krátký návod rád,
čím nám svůj hold, svou úctu vzdát.

Kočky: On dá všem krátký návod rád,
čím nám svůj hold, svou úctu vzdát.

Starobyl Vznešený:
Čím spíš' než prázdným lísáním
si získáš nás, rád prozradím.
Ty máš vždy první tázán být,
tím soukromí nás koček ctít.
Však já bych s léty skousnul spíš,
že sám se nejdřív představíš.
Když nás tak náhle v dálce zříš,
tak s úklonou se ptej:
„Smím blíž?"

Když přítelem se toužíš stát,
tak náklonnost svou dej nám znát.
Hned můžu sloužit příkladem,
že kočky rády lížou krém.
Tvou přízeň kočce napoví
též kaviár, dort máslový.
Svou správnou chvílí buď si jist,
když kočka náhle začne příst.
Pak ji můžeš jménem oslovit,
tím důvěrný k ní být.

Kočky: Svou přízeň nám teď můžeš vzdát,
vždyť z tebe stal se přítel náš.
Smíš hýčkat nás, však vážně brát.
Já doufám, nás i náš svět znáš!

Starobyl Vznešený
+ Kočky: Svou přízeň nám teď můžeš vzdát,
vždyť z tebe stal se přítel náš.
Smíš hýčkat nás, však vážně brát.
Já doufám, nás i náš svět znáš!

Finále
(Finale)

Kočky: Je to nářez!
Ó jé, ty jeho čáry!
On je všemi mastmi mazaný
čaroděj Abraka-máryfuk.

Ó jé, ty jeho čáry!
On je všemi mastmi mazaný
čaroděj Abraka-máryfuk.

Ó jé, ty jeho čáry!
On je všemi mastmi mazaný
čaroděj Abraka-máryfuk.

Ó jé, ty jeho čáry!
On je všemi mastmi mazaný
čaroděj Abraka-máryfuk.

Ó jé, ty jeho čáry!
On je všemi mastmi mazaný
čaroděj Abraka-máryfuk.

Ó jé, ty jeho čáry!
On je všemi mastmi mazaný
čaroděj Abraka-máryfuk.

KONEC

Program vydalo
Národní divadlo moravskoslezské,
příspěvková organizace statutárního města Ostrava,
Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
www.ndm.cz

Ředitel Jiří Nekvasil
Šéfka souboru opereta/muzikál Gabriela Petráková

Redakce programu Pavel Bár
Fotografie ze zkoušky Martin Popelář
Reportážní fotografie ze zkoušek Marek David
Výtvarné zpracování programu a sazba Lubomír Šedivý

Tisk CZECH PRINT CENTER a. s.

Muzikál KOČKY (CATS) uvádíme v licenci The Really Useful Group Ltd.

Činnost Národního divadla moravskoslezského,
příspěvkové organizace statutárního města Ostrava,
je financována z rozpočtu města Ostravy.

Aktivity NDM jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky
a Moravskoslezským krajem.

ISBN 978-80-88180-46-3

MEDIÁLNÍ SPOLUPRÁCE SOUBORU OPERETA/MUZIKÁL:

muzikál expres

PARTNER SOUBORU OPERETA/MUZIKÁL:

Auto Heller

MINISTERSTVO KULTURY

Moravskoslezský kraj

OSTRAVA!!!

Vendula Wolná (Elektra)

Hudební číslo „Zákon kočičích jmen“

V popředí Ján Slezák (Rozumbrad)

Vpravo Miroslav Urbánek st. (Múz)

Kristýna Štarhová (Bombalerína), Tomáš Novotný (Rambajz-tágo)

Juraj Čiernik (Starobyl Vznešený), Tomáš Novotný (Rambajz-tágo)

Hudební číslo „Kočky to táhne na kočičí bál“,
uprostřed Ján Slezák (Rozumbrad)

Uprostřed Tomáš Novotný (Rambajz-tágo)

Kristýna Štarhová (Bombalerína), Michaela Horká (Moura),
Kateřina Marie Fialová (Demetra), Marianna Polyáková (Dželína)

Uprostřed Katarína Hasprová (Grizabella)

Uprostřed Tomáš Savka (Vašnosta Brum)

Tomáš Savka (Vašnosta Brum), Michaela Horká (Moura)

Vladislav Plevčík (Mungojerrie) a Romana Dang Van (Tingl-tangl)

Romana Dang Van (Tingl-tangl) a Vladislav Plevčík (Mungojerrie)

Vpravo Juraj Čiernik (Starobyl Vznešený), Ján Slezák (Rozumbrad)

Uprostřed Petr Nebřenský (Bengálský mour)

Jarmila Hašková (Moura), Jan Drahovzal (Starobyl Vznešený)

Hudební číslo „Vzpomínky“

Uprostřed Katarína Hasprová (Grizabella)

Finále 2. dějství